

CURTEA DE APEL BUCURESTI SECTIA IX-a.

INCHERERE No.

DECIZIUNE CRIMINALA No. 27

Sedința publicată dela 6 Februarie 1948.

Curtea compusă din:

Domnii: Mihai Popovici - Consilier
V.Istrătescu - "
Gh. Donca - "

Fotoliul Ministerului Public ocupat de d-nii procurori Nicolae
Stavrescu și Ion Pora.

Grefier: Dl.Alex.Ochea.

In ziua de 15 Decembrie 1947, fiind pe rol judecarea ac-
țiunii penale deschisă prin actul de acuzare din 24 Septembrie
1946, al Parchetului General al Curții de Apel București, aprobat
de Consiliul de Miniștri, prin jurnalul intitulat "Proces verbal",
cu No.81 din ședința dela 24 Septembrie 1946, in contra următoril-
lor acuzați, cari au fost trimiși in judecată după cum urmează:

1).- Mircea Căncicov, avocat, trimis in judecată pentru că
a comis faptul prevăzut de art.1 lit.b.și pedepsit de art.3 alin.1
din Legea 312/1945, pentru urmărirea și sancționarea celor vinovați
de dezastrul țării sau de crime de război;

2).- Grigore Georgescu, general in rezervă, trimis in ju-
decată pentru că a comis faptul prevăzut de art.2 lit. a. din Legea
312/1945 și pedepsit de art.3 alin.3 din aceeași lege;

3).- Ion Sichițiu, general pensionar, trimis in judecată
pentru că a comis faptele prevăzute de art.2 lit.a. și n.din Legea
312/1945 și pedepsite de art.3 alin.1 și 3 din aceeași lege, comb.
cu art.101 din codul penal;

4).- Ion Marian, agricultor, trimis in judecată pentru că
a comis faptul prevăzut de art.2 lit.a. din Legea 312/1945 și
pedepsit de art.3 alin.3 din aceeași lege;

5).- Mircea Vulcănescu, director general la Ministerul de
Finanțe, trimis in judecată pentru că a comis faptele prevăzute
de art.1 lit.a. și art.2 lit.a. din Legea 312/1945 și pedepsite
de art.3 alin.1 și 3 din aceeași lege, comb.cu art.101 din codul
penal;

6).- Alexandru Marcu, profesor universitar, trimis in jude-
cată pentru că a comis faptele prevăzute de art.1 lit.b.și art.2
lit.a. și n.din Legea 312/1945 și pedepsite de art.3 alin.1 și 3
din aceeași lege, comb.cu art.101 din codul penal;

7).- Gheorghe Jienescu, general aviator, trimis in judecata pentru ca a comis faptele prevazute de art.1 lit.a. si b. si art. 2 lit. a. si c. din Legea 312/1945 si pedepsite de art.3 alin.1 si 3 din aceeași lege, comb.cu art. 101 din codul penal;

8).- Stavri Ghiolu, profesor la Scoala Politehnica, trimis in judecata pentru ca a comis faptele prevazute de art.2 lit.a. si c. din legea 312/1945 si pedepsite de art.3 alin.1 si 3 din aceeași lege, comb.cu art.101 din codul penal;

9).- Ovid Vlădeșcu, trimis in judecata pentru ca a comis faptele prevazute de art.2 lit.a. si c. din Legea 312/1945 si pedepsite de art.3 alin.1 si 3 din aceeași lege, comb.cu art.101 din codul penal;

10).- Constantin St.Constantin, general pensionar, trimis in judecata pentru ca a comis faptele prevazute de art.2 lit.a. si c. din Legea 312/1945 si pedepsite de art.3 alin.1 si 3 din aceeași lege, comb.cu art.101 din codul penal;

11).- Ion C.Petrescu, profesor universitar, trimis in judecata pentru ca a comis faptul prevazut de art.2 lit.a. din Legea 312/1945 si pedepsit de art.3 alin.3 din aceeași lege;

12).- Victor Iliescu, general pensionar, trimis in judecata pentru ca a comis faptul prevazut de art.2 lit.a. din legea 312/1945 si pedepsit de art.3 din aceeași lege;

13).- Nicolae Sova, general pensionar, trimis in judecata pentru ca a comis faptele prevazute de art.2 lit.a. din legea 312/1945 si pedepsite de art.3 alin.3 din aceeași lege;

14).- Ion D.Enescu, arhitect, trimis in judecata pentru ca a comis faptul prevazut de art.2 lit.a. din legea 312/1945 si pedepsit de art.3 alin.3 din aceeași lege;

15).- Petre Strihan, profesor universitar, trimis in judecata pentru ca a comis faptul prevazut de art.2 lit.a. din legea 312/1945 si pedepsit de art.3 alin.3 din aceeași lege;

16).- Ion Arbore, general in rezervă, trimis in judecata pentru ca a comis faptul prevazut de art.2 lit.a. din legea 312/1945 si pedepsit de art.3 alin.3 din aceeași lege;

17).- Gheron Netta, trimis in judecata pentru ca a comis faptul prevazut de art.2 lit.a. din legea 312/1945 si pedepsit de art.3 alin.3 din aceeași lege;

La apelul nominal facut in sedinta publica, dela 15 Decembrie 1947, s'au prezentat in stare de arest urmatoorii acuzați:

Mircea Cancicov, asistat de dnii avocați Hurmuz Asnavorian și N.Stănescu; general Grigore Georgescu, asistat de dnul avocat Emil Delcea; general Ion Sichițiu, asistat de dl.avocat Gh.Costăchescu; Ion Marian, asistat de dnul avocat Nicu Stănescu; Mircea Vulcănescu, asistat de dnul avocat Nicu Stănescu; Alexandru Marcu, asistat de dnii avocați Hurmuz Asnavorian și Emil Delcea; general Gheorghe Jienescu, asistat de dnii avocați C.Săvescu și Vasile Vasilescu; Stavri Ghiolu, asistat de dnii avocați Nicu Stănescu și Stefan Tudorache; general Constantin St.Constantin, asistat de dnii avocați Hurmuz Asnavorian și Emil Delcea; Ion C.Petrescu, asistat de

d-nii avocați Hurmuz Asnavorian și Alexandru Lăzărescu; general Victor Iliescu, asistat de dl. avocat Gh. Costăchescu; general Nicolae Șova, asistat de dl. avocat Miron Eliade; Ion D. Enescu, asistat de d-nii avocați Hurmuz Asnavorian și Crăciun Serbănescu; Petre Strihan, asistat de dnul avocat Nicu Stănescu; general Ion Arbore, asistat de dnul avocat Hurmuz Asnavorian; Gheron Netta, asistat de dnul avocat Laurențiu Preuțescu, lipsind acizatul Ovid Vlădescu, față de care procedura este îndeplinită prin afișarea citațiunii la ultimul său domiciliu din București și pe ușa sălii de ședință a acestei Curți;

S'a constatat că procedura este îndeplinită și față de ceilalți acuzați prezenți în instanță;

Desbaterile au decurs în sensul celor consemnate în încheierea ședinței dela 15 Decembrie 1947 și au avut loc în dimineața și după amiaza acestei zile, continuând apoi în dimineața zilei de 16 Decembrie 1947 și apoi în continuare la 17 Decembrie dimineața și după amiază, la 18 Decembrie 1947 dimineața și după amiază, la 19 Decembrie 1947 dimineața și după amiază, la 20 Decembrie 1947 dimineața și după amiază, la 22 Decembrie 1947, dimineața, la 9 Ian. 1948 dimineața, la 10 Ianuarie 1948 dimineața și după amiază, la 12 Ianuarie 1948 dimineața și după amiază la 13 Ianuarie 1948 dimineața, la 15 Ianuarie 1948 dimineața și după amiază și la 16 Ian. 1948 dimineața, pentru fiecare ședință ținută dimineața sau după amiază, întocmindu-se încheeri separate continuative, ce s'au atăsat la dosar.

În ședința dela 16 Ianuarie 1948, Curtea, declarând desbaterile închise și având nevoie de timp pentru a verifica actele din dosar și a delibera, a amânat pronunțarea pentru ziua de 26 Ianuarie 1948, apoi pentru aceleași motive la 3 Februarie 1948 și după această dată a amânat pronunțarea pentru ziua de 6 Februarie 1948, când, în ședință publică și în prezența acuzaților, (afară de acuzatul Mircea Cancicov și acuzatul Ovid Vlădescu, a pronunțat următoarea decizie:

CURTEA,

Având în vedere că prin actul de acuzare din 24 Septembrie 1946, întocmit de către Parchetul General al Curții de Apel București, aprobat de Consiliul de Miniștri, au fost trimiși în judecată în baza legii No. 312/1945, ca fiind vinovați de dezastrul țării următorii acuzați:

1. Mircea Cancicov, 2. general în rezervă Grigore Georgescu, 3. general pensionar Ion Sichițiu, 4. Ion Marian, 5. Mircea Vulcănescu, 6. Alexandru Marcu, 7. general aviator Gheorghe Jienescu, 8. Stavri Ghiolu, 9. Ovid Vlădescu, 10. general pensionar Constantin St. Constantin, 11. Ion C. Petrescu, 12. general pensionar Victor Iliescu, 13. general pensionar Nicolae Șova, 14. Ion D. Enescu, 15. Petre Strihan, 16. general în rezervă Ion Arbore, 17. Gheron Netta;

Având în vedere că prin deciziunea No. 160 din 9 Octombrie 1946, a Curții de Apel București, secția VIII-a, susnumiții au fost condamnați conform dispozițiilor cuprinse în această decizie;

Că, acea decizie fiind casată în urma recursului soluționat de către Inalta Curte de Casație și Justiție, secția II-a prin deciziunea No. 3551/1947, cauza a fost trimisă la secțiunea IX-a acestei Curți spre o nouă judecare; Văzând actele și lucrările din dosarul No. 1508/1946, al Curții de Apel secția VIII-a și din dosarele anexe, precum și actele și lucrările din dosarul acestei Curți No. 1921/1947 și ținând seama de rechizitoriile reprezentanților

Ministerului Public și de concluziile orale și scrise ale acuzaților;

Având în vedere că prin actul de acuzare susmenționat precum și prin rechizitoriile orale ale reprezentanților Parchetului General se pun în sarcina acuzaților următoarele:

1). Acuzatul Mircea Cancicov, trimis în judecată pentru faptul că funcționând ca ministru al Economiei Naționale, în guvernul Ion Antonescu, dela data de 9 Noembrie 1940 până la 27 Ianuarie 1941, a luat parte la mai multe ședințe ale Consiliilor de Miniștri, între care la aceia din 18 Noembrie 1940 în care fostul conducător al Statului a anunțat că România urmează să-și dea adeziunea la Pactul Tripartit; că a luat parte la tratativele economice duse la Berlin în luna Noembrie - Decembrie 1940, care s'au finalizat prin Acordul încheiat la 4 Decembrie 1940, prin care România pune la dispoziția Germaniei toată producția sa industrială de război și în plus industria metalurgică și petroliferă, acord asupra căruia acuzatul a făcut declarațiunile publicate în ziarul "Cuvântul" No.62 din 14 Dec. 1940; că a încheiat Protocolul din 19 Ianuarie 1941 privind întreținerea trupelor germane venite în România cu începere dela 12 Octombrie 1940, în baza convențiunei făcută de Ion Antonescu cu generalul Von Trippelskierch, ca reprezentant al Comandamentului Suprem German, sub forma deghizată a unei misiuni militare, pentru a colabora la organizarea și instruirea armatei române; că astfel, punându-se în slujba hitlerismului și contribuind prin fapte proprii la realizarea scopurilor politice și economice ale Reichului, a pregătit intrarea trupelor germane în România, fapt prevăzut de art.1 lit.b. din Legea 312/1945, și sancționat de art.3 alin.1 din aceeași lege;

Având în vedere că din instrucțiunea urmată înaintea acuzatorului public, depe lângă Tribunalul Poporului, precum și la Parchetul General al acestei Curți și în fața acestei instanțe, se constată că:

1. Acuzatul Mircea Cancicov a făcut parte din guvernul Ion Antonescu ca ministru al Economiei Naționale dela data de 9 Noembrie 1940 până la 27 Ianuarie 1941 (v.recunoașterea acuzatului și actele dela dosar);

2. A participat la ședințele Consiliului de Miniștri din 18 Noembrie 1940, în care s'a anunțat iminenta aderare a României la Pactul Tripartit (v.stenograma pag.14 dosar anexă, interogatorul dela acuzatorul public și dela această instanță);

3. A încheiat Acordul de Credit Româno-German, din 4 Decembrie 1940, semnat la Berlin, care fusese negociat de delegația Română după sugestia acuzatului, fapt recunoscut de către acesta la interogator;

4. A dat ziarului "Cuvântul" la 14 Decembrie 1940 un interviu în care a elogiat razismul și pe generalul Antonescu, fapt recunoscut la interogator;

5. A încheiat Protocolul din 19 Ianuarie 1941, pentru întreținerea trupelor germane aflate pe teritoriul țării, fapt recunoscut deasemeni la interogator;

Având în vedere că în apărare acuzatul susține că:

a) a participat în guvernul Ion Antonescu în calitate de tehnician și nu ca om politic;

b) că, faptul că a luat parte la ședința Consiliului de Miniștri din 18 Noembrie 1940 în care generalul Antonescu a anunțat iminenta aderare a României la Pactul Tripartit, nu trebuia privit

ca un act de militare pentru hitlerism, intrucât nu-i aparține, nefăcându-se o consultare de acesta, ci numai o anunțare asupra aderii;

c) că Acordul din 4 Decembrie 1940 făcea parte dintr'o serie de convențiuni pe care România le-a încheiat cu Germania începând încă din anul 1932, convențiuni ce fixau contingentul de mărfuri și stabileau un clearing și prin acest acord nu s'a aservit economia românească intereselor germane;

d) că interview-ul incriminat dat ziarul "Cuvântul", nu reprezenta convingerea și simțimintele sale, ci a fost numai un act de amabilitate politic;

e) că Protocolul din 19 Ianuarie 1941 nu a impus României obligația de a plăti întreținerea trupelor germane aflate pe teritoriul nostru, ci a aranjat numai finanțarea pe care Germanii și-o făcuseră singuri, emitând în România o monedă R.K.K.S. care se vindea pe piață cu preț scăzut, ceea ce era în detrimentul Băncii Naționale și deci a Statului;

f) că dânsul nu era membru al guvernului când trupele germane intraseră în țară și că acțiunea sa, în calitate de ministru, nu a avut nici un substrat politic, deoarece în timpul ministeriatului său, au fost purtate tratative economice și cu Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice, tratative ce s'au încheiat prin Tratatul de comerț și navigație ratificat la 19 Martie 1941;

Având în vedere că apărarea acuzatului, că a participat la guvern ca tehnician și nu ca om politic, este lipsită de eficiență în cauză, deoarece responsabilitatea ce se degajează în cadrul art. 1 lit. b. din legea 312/1945, din participarea la opera de guvernare nu este în funcție de calitatea în virtutea căreia i s'a incredințat demnitatea de ministru, ci este legată exclusiv de acceptarea acestei demnități, al cărei efect se concretizează în fapte și acte de militare ce formează elementul constitutiv al infracțiunii prevăzută de citatul text;

Având în vedere că intrucât în fapt, se constată că acuzatul a participat la ședința Consiliului de Miniștri din 18 Noembrie 1940, când generalul Antonescu a anunțat că România va adera la Pactul Tripartit, adeziune pe care acuzatul a socotit-o "ca un act de cuminenie în acel moment din partea României", rezultă că acesta și-a manifestat întreaga sa aprobare, dat fiind că nu a făcut nici un act de desolidarizare prin care să dovedească că ar fi fost de altă opiniune;

Că această atitudine a acuzatului nu poate fi privită de Curte decât ca o achiesare la acest act, de încadrarea României într'o alianță nefirească, care a dus la dezastrul de mai târziu al țării și deci apărarea ce acesta invoacă nu poate fi privită ca întemeiată;

Având în vedere că în ce privește Acordul de Credit Româno-German din 4 Decembrie 1940, deși acesta este din punct de vedere aparent și formal bun pentru România, deoarece această țară a obținut ceea ce nu a obținut nici o altă țară din sfera politică a Germaniei (v. raport. Cancicov la Consiliul de Miniștri), iar din punct de vedere economic și financiar avea rezultate favorabile -schimburile obținându-se parte în Clearing - parte restituibile în timp de 10 ani și în mod avantajos-, totuși din punct de vedere politic România a fost atrasă datorită acestui Acord în mod definitiv în sfera politică a Germaniei;

Această atragere în orbita politică a Germaniei rezultă din aceea că, dacă într-o situație de pace Acordul cărei avantagii economice României, aceste avantagii erau reduse în mod considerabil într-o situație de război, care nu era greu să se întrevadă la data când el a fost semnat;

Această concluzie reese și din faptul că mai mult de jumătate din mărfurile ce se livrau României, în cadrul Acordului și a convențiilor ulterioare, reprezenta armament, iar nu mărfuri necesare dezvoltării agriculturii, refacerii căilor ferate, construcției de drumuri, etc., cum se precizează în art.2 și 3 ale Acordului;

Deasemeni din termenii în care este redactat "Protocolul asupra colaborării româno-germane la realizarea unui plan de 10 ani pentru refacerea economiei românești", Curtea își face convingerea că Acordul din 4 Decembrie 1940 a ajutat și a dus la imixtiunea Germaniei în economia României pentru a se putea folosi în totul de această țară;

În adevăr în pct.1 al Protocolului se arată că "Germania acordă, în mod curent, pe durata planului de 10 ani creditele importante necesitate pentru executarea planului stabilit, cu termene lungi și în condițiuni speciale", iar în art.4 al Protocolului se prevede că "România va dezvolta căile ei de comunicație și anume atât rețeaua de căi ferate și de drumuri, cât și conductele de petrol, potrivit debuseelor naturale ale economiei europene în cadrul noului ordin al Europei. În cadrul creditelor prevăzute, Germania va efectua livrările considerabile necesare pentru executarea acestui plan".

Din acești termeni se constată că nu s'a făcut o plafonare a acestor credite, pe de o parte pentru ca România să nu poată cere executarea Acordului, iar pe de altă parte pentru că se urmărea totala ei dependență de Reichul german.

Având în vedere că din stenograma ședinței Consiliului de Miniștri din 10 Decembrie 1940 (v.dosar anexă pag.43) se constată că acuzatul, vorbind despre programul de redresare al economiei românești în colaborare cu economia germană, a declarat în aceea ședință că efectele acestei colaborări se vor simți nu numai în sectorul finanțelor și economiei, ci și în sectorul politic (v.dosar anexă pag.46) și, referindu-se la primejdia de război ce ne amenința din toate părțile, a spus că "în ceea ce ne privește, să-l dorim pentru noi ca țară și popor" (v.pag.48) și că Germanii sunt de o finețe sufletească nebănuită (v.pag.49).

Având în vedere că acuzatul a făcut și declarațiile publicate în ziarul "Cuvântul" din 14 Decembrie 1940, în care se găsesc următoarele pasagii: "Viziunea clară a viitorului și experiența trecutului trebuie să indice conducătorilor de Stat calea de urmat pentru popoarele a căror îmbinare de interese în politica economică a continentului a avut și are aspectul unei colaborări organice predestinate" și mai departe: "dl. general Ion Antonescu, conducătorul Statului Român, are meritul de a fi pe linii mari și clare, atât la Roma cât și la Berlin, înainte ca și în timpul vizitelor sale oficiale în cursul lunii Noiembrie, nu numai bazele sistemului conceput de Corneliu Codreanu, pentru a angaja politica externă a României, dar în același timp a expus cu convingere și sinceritate punctele cardinale ale vastului său plan de reconstrucție a Statului, pe baza colaborării de capital și tehnică, în condițiunile principale enumerate deja mai sus".

Având în vedere că potrivit Protocolului din 19 Ianuarie 1941, încheiat de acuzat, privitor la întreținerea trupelor germane, Banca Națională a României urma să acorde creditele necesare în Lei pentru întreținerea acestora;

Că, întrucât prin acest Protocol nu se fixase vre-un plafon, s'a dat astfel posibilitate trupelor germane să pătrundă în țară în mod nelimitat și din acest fapt se trage concluzia că acuzatul a contribuit la desăvârșirea intrării acestor trupe pe teritoriul țării;

Având în vedere că din declarațiile făcute de acuzat în ședința Consiliului de Miniștri din 10 Decembrie 1940, cum și din acelea publicate în ziarul "Cuvântul" din 14 Decembrie 1940, Curtea trage concluzia că acesta manifesta o stare de spirit favorabilă Germaniei și că această atitudine - unită cu activitatea desfășurată privind acordurile economice - constituie acte de militare pentru hitlerism, element component al infracțiunii prevăzută de art. 1 lit. b. din legea 312/1945, acte ce au avut drept rezultat dezastrul țării;

Având în vedere că în ce privește susținerea acuzatului, că acțiunea sa în calitate de ministru nu a avut nici un substrat politic, deoarece în timpul ministeriatului său au fost purtate tratative economice și cu Rusia Sovietică, aceasta se privește nefondată, întrucât atitudinea sa față de Germania și actele la care a luat parte prezentau o vădită tendință de propagandă în favoarea Germaniei hitleriste cu scopuri războinice;

Apărarea ce acuzatul își face prin martorii propuși și audiați anume: Jacques Zaharia și general Gh. Potopeanu, nu este de natură să-i înlăture responsabilitatea, întrucât acestuia în guvernul Antonescu și i-a făcut în propria-i conștiință un foarte aspru rechizitor, continuă în a arăta că Acordul pe care l'a încheiat, acuzatul cu Germania, nu era o inovație sau un început, ci dată din timpul politicii duse cu câțiva ani mai înainte, când martorul - ca ziarist economist - a dus o campanie violentă împotriva aservirii țării intereselor Germaniei, iar celălalt martor declară că și-a expirat față de acuzat îngrijorarea pentru politica dusă de fostul conducător al Statului, care avea mare stimă pentru acuzat;

Că astfel fiind, acuzatul se face vinovat de faptul prevăzut de art. 1 lit. b. din legea 312/1945 și pedepsit de art. 3 alin. 1 și 6 din aceeași lege, texte ce au fost enunțate în ședință publică și prin consecință urmează a fi condamnat să sufere 20 ani detențiune grea, degradare civică pe același termen și confiscarea averii în folosul Statului cu titlul de despăgubiri civile;

2).- Acuzatul Grigore Georgescu, general în rezervă, trimis în judecată pentru faptul că, în calitate de ministru al Lucrărilor Publice și Comunicațiilor, a făcut parte din guvernul Ion Antonescu care a pregătit și declarat războiul împotriva Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice;

Având în vedere că din actele dela dosar și interogatorul acuzatului, se constată că acesta a funcționat ca ministru al Lucrărilor Publice și Comunicațiilor dela data de 27 Ianuarie 1941 până la 11 Iulie 1941, deci a făcut parte din guvernul care a declarat războiul;

Considerând că acuzatul se apără susținând că, fiind general în activitate, numirea sa ca ministru trebuie considerată ca un serviciu comandat, această numire făcându-se prin ordin de zi;

*Amnal martor
ce declara ca a fost
susținut de intercom*

Având în vedere că această apărare este lipsită de eficiență în cauză, deoarece pe de o parte era vorba de un Departament cu caracter civil, iar pe de altă parte deoarece acuzatul nu se găsea în situația de subordonare față de generalul Antonescu, decât sub raport militar; ori, demnitatea de ministru fiind de natură politică - putea fi refuzată chiar de acuzat, care nu putea fi tras la răspundere pentru acest fapt, ce nu avea nici o legătură cu serviciul militar comandat, care privește numai disciplina și ierarhia raportate însă la servicii și comenzi de ordin militar, iar nu la funcțiuni de natură politică;

Că așa este, rezultă din însăși faptul că la 11 Iulie 1941, deci la foarte scutt timp dela declararea războiului, acuzatul a demisionat din guvernul Antonescu, iar demisia i-a fost acceptată;

Că prin urmare, întrucât acuzatul i s'a încredințat o funcțiune politică civilă, pe care el a acceptat-o, rezultă că și-a asumat răspunderea acestei situațiuni și nu se poate prevala de faptul că nu se găsea în serviciul comandat;

În ce privește apărarea acuzatului că, la Consiliile de Miniștri la care a participat nu s'au făcut discuțiuni asupra declarării războiului împotriva Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice și astfel nu poate fi făcut răspunzător pentru declararea acestui războiu, Curtea nu o găsește întemeiată, deoarece este necontestat în drept că declararea războiului sub aspect politic este un atribut al guvernului, iar efortul de război, pe plan politic, este opera colectivă a întregului guvern, prin contribuția de muncă a membrilor lui și prin manifestarea intelectuală și politică a acestora;

Că, sub acest raport de muncă și manifestare, acuzatul și-a putut da seama, în calitate de ministru al Lucrărilor Publice și Comunicațiilor, că țara este împinsă spre război și în această situațiune a continuat să rămână în funcțiunea sa, ceea ce dovedește că și-a însușit această hotărâre de declararea războiului de care nu s'a desolidarizat imediat ce s'a produs și în consecință rămâne responsabil de situațiunea care a dus țara la dezastru;

Având în vedere că ultima apărare ce acuzatul își construiește, anume aceea că a demisionat din Guvern la 11 Iulie 1941, deci la foarte scutt timp după declararea războiului, deasemeni nu poate fi privită ca întemeiată, întrucât sub incidența legii 312/1945, intră cei ce au hotărât declararea războiului -cum e cazul în speță- după cum s'a arătat mai sus și responsabilitatea penală prevăzută de această lege rămâne stabilită în ce privește pe numitul acuzat; de altfel însuși acuzatul recunoaște că a părăsit guvernul nu ca un act de desolidarizare față de acțiunea întreprinsă de guvernul Ion Antonescu, ci numai pentru că nu se împăca cu ordinele date de Mihai Antonescu.

Având în vedere că faptul imputat acuzatului fiind dovedit el se încadrează în art.2 lit.a. din legea 312/1945, -care arată că este vânovat de dezastrul țării acela care a hotărât declararea războiului contra Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice și Națiunilor Unite - și se pedepsește potrivit art.3 alin.2 și 6 din aceeași lege;

Având în vedere că din depozițiile martorilor audiați în apărare, rezultă că acuzatul a îngăduit reprimirea evreilor în serviciu (decl.mart.profesor inginer I.Andreescu-Cale); că nu simpatiza pe Germani (decl.mart.Colonel inginer Tr.Fortunescu); că voia să părăsească guvernul (decl.mart.Lt.Col.Slapciu); că, după ce a eșit din guvern a fost trecut din oficiu în rezervă (v.foaia matricolă dela dosar);

Având în vedere că aceste împrejurări constituiesc în favoarea acuzatului puternice circumstanțe atenuante ce pot avea drept urmare numai atenuarea pedepsei;

Că pe cale de consecință acuzatul Grigore Georgescu, general în rezervă, urmează a fi condamnat să sufere 3 ani temniță grea, pentru faptul prevăzut de art.2 lit.a. din legea 312/1945 și pedepsit de art.3 alin.2 și 6 din aceeași lege, combinat cu art.157 din codul penal, texte ce au fost enunțate în ședință publicată de dl. președinte al completului de judecată, degradare civică pe acelaș termen și confiscarea averii în folosul Statului cu titlul de despăgubiri civile;

3).- Acuzatul Ion Sichițiu, general pensionar, trimis în judecată pentru faptul că a funcționat ca ministru al Agriculturii și Domeniilor, în guvernul Ion Antonescu, dela data de 14 Ianuarie 1941 până la 19 Martie 1942 și în această calitate a făcut parte din guvernul care a declarat războiul contra Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice și Națiunilor Unite și pentru faptul că a edictat legea 1110/1941, referitoare la reglementarea arendășiei, care în art.2 lit.a., prevede că arendașii trebuie să fie cetățeni români, de origină română, text ce face discriminări rasiale;

Având în vedere că din actele dela dosar și recunoașterea acuzatului se constată că acesta a fost ministru al Agriculturii și Domeniilor în guvernul Antonescu, între datele sus arătate;

Având în vedere că apărarea invocată de acuzat, că nu a avut cunoștință de declararea războiului, aceasta fiind hotărâtă numai de către fostul mareșal Antonescu și de către Mihai Antonescu, este inoperantă în cauză, deoarece -după cum s'a arătat și în cazul acuzatului Grigore Georgescu, -declararea războiului sub aspect politic este de atributul guvernului și nu este necesar ca acest fapt să fie cuprins într'un act scris și solemn făcut de Consiliul de Miniștri, ea desprinzându-se din voința tuturor acelorora, cari -formând guvernul - au lucrat în vederea pregătirii și punerii în funcțiune a mașinii de războiu;

Având în vedere că intrucât acuzatul nu s'a desolidarizat de acțiunea întreprinsă, în ce privește declararea războiului de îndată ce aceasta s'a produs, este în afară de orice îndoială că el și-a însuși-o și în consecință rămâne responsabil de situațiunea creiată în urma acestei acțiuni, care a avut ca rezultat dezastrul țării;

Deasemeni este neîndoios că prin măsurile pe care le-a luat la Ministerul ce conducea, anterior declarării războiului, acuzatul cu bună știință a pregătit acest act și aceasta rezultă chiar din declarația făcută de el în ședința Consiliului Economic dela 22 Mai 1941, când spunea: "cred că nu este nimeni între noi în dezacord cu aceste puncte cardinale, pe care trebuie să le urmeze guvernul în hotărârile lui", care a succedat declarației din aceeaș ședință a generalului Iacobici: "noi pe plan politic și militar mergem convergent cu Germania "(v.stenograma pag.73 și verso dosar anexă);

Că astfel fiind, faptul său intră sub incidența art. 2. lit.a. din legea 312/1945;

Având în vedere că acuzatul a recunoscut deasemeni la interogator că a semnat legea No.1110/1941, care cuprindea discriminări rasiale, apărându-se cu aceia că, redactarea și principiile

legiferaute nu-i apartin lui, ci fostului subsecretar de Stat Aurel Pană și că măsurile discriminatorii nu formau inițiativa Ministerului de Agricultură și Domenii, ci se introduseseră în lege pentru ca să se poată pune în concordanță cu dispozițiunile legislative rasiale din acea vreme;

Având în vedere că această apărare nu poate fi privită ca întemeiată, deoarece contrasemnarea unei legi angajează întreaga responsabilitate a celui care a semnat și care, prin acest fapt, este presupus că și-a însușit-o;

Că astfel fiind și acest al doilea fapt se privește dovedit;

Având în vedere că faptele așa cum au fost expuse și dovedește prin actele dela dosar și recunoașterea acuzatului se încadrează în textele art.2 lit.a. și n. din legea No.312 și se pedepsesc conform art.3 alin.1 și 2, 6 din aceeași lege;

Având în vedere că din depozițiile martorilor audiați în apărare, rezultă că acuzatul a fost un element distins al oștirii (decl.mart.general Sănătescu și Ion Mihalache, dosar anexă); că a aprobat pe generalul Iacobici, când acesta a dimisionat întrucât nu a voit să angajeze grosul armatei dincolo de Nistru (decl.mart.general Iacobici); că a semnat un protest împotriva continuării războiului după ce a dimisionat din guvern, spunând că războiul este o aventură a fostului mareșal (decl.mart.general P.Vasilescu); că s'a oferit să ajute pe martorul Grünfeld Adolf, pentru ca acesta să nu fie internat în lagăr, ceiace a și obținut;

Având în vedere că toate aceste împrejurări, ca și arătările martorilor audiați tot în apărare: general Traian Teodorescu, general Nic.Stoenescu, general Al.Rizeanu, profesor universitar Gh.Țonescu-Sisești, general Gh.Potopeanu, constituiesc în drept circumstanțe atenuante ce nu pot apăra de pedeapsă pe acuzat, dar care duc la micșorarea ei;

Că astfel fiind, acuzatul Ion Sichițiu, general pensionar, urmează a fi condamnat să sufere 10 ani temniță grea, pentru faptul prevăzut de art.2 lit.a. din legea 312/1945 și pedepsit de art.3 alin. 2 și 6 din aceeași lege, comb.cu art.157 cod penal; 3 ani detențiune riguroasă pentru faptul prevăzut de art.2 lit.n. din legea 312/1945 și pedepsit de art.3 alin.1 din aceeași lege, texte ce au fost enunțate în ședință publică, degradare civică pe termen de 10 ani și confiscarea averii în folosul Statului, cu titlul de despăgubiri civile;

În baza art.101 cod penal, acuzatul va executa pedeapsa cea mai grea, adică 10 ani temniță grea;

4).- Acuzatul Ion Marian, trimis în judecată pentru faptul că a funcționat ca ministru al Agriculturii și Domeniilor, în guvernul Ion Antonescu, dela 6 Iunie 1943 până la 4 Aprilie 1944 și în această calitate s'a solidarizat cu politica dusă de acest guvern pentru continuarea războiului contra Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice și Națiunilor Unite;

Având în vedere că din actele dela dosar și din recunoașterea acuzatului se constată că numitul a funcționat ca ministru al Agriculturii și Domeniilor între datele sus arătate;

Având în vedere că acuzatul se apără susținând că nu și-a asumat nici o răspundere politică, întrucât a intrat în guvern numai ca tehnician și într'un moment când se începuseră tratative pentru eșirea din războiu a României;

Având în vedere că din moment ce acuzatul a acceptat să facă parte dintr'un guvern care declarase și continua războiul în contra Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice și Națiunilor Unite, fără a fi fost obligat la aceasta, rezultă că el s'a solidarizat cu acțiunea politică întreprinsă de acest guvern pentru continuarea războiului;

Că, pentru ca această solidarizare să existe, nu este nevoie ca ea să fie unită cu fapte proprii și concrete, ci ea se desprinde în mod neîndoios din participarea la opera de guvernare care se manifestă în voința de continuare a războiului;

Că prin urmare, acuzatul a achiesat la această acțiune și și-a asumat întreaga răspundere, făcându-se astfel vinovat de infracțiunea prevăzută de art.2 lit.a. din legea 312/1945;

Având în vedere că apărarea invocată de acuzat este lipsită de eficiență în cauză, deoarece responsabilitatea ce se degajează în cadrul acestui text din participarea la guvernare nu este în funcție de calitatea în virtutea căreia i s'a încredințat demnitatea de ministru și nici de momentul intrării în guvern, ci este legată exclusiv de acceptarea acestei demnități;

Că, aceasta rezultă în mod neîndoios din art.2 lit.a. al legii 312/1945, care incriminează atât hotărîrea de declarație cât și hotărîrea de continuare a războiului și în fapt este dovedit că războiul a continuat și după ce acuzatul a primit demnitatea de ministru;

Având în vedere că din depozițiile martorilor audiați în apărare reiese că acuzatul era socotit ca un excelent cunoscător și conducător al agriculturii și că s'a hotărît cu multă greutate să primească demnitatea de ministru (decl.mart.profesor universitar Ioan Petrovici);

Având în vedere că aceste împrejurări, ca deasemeni și demisia din guvern motivată pe cauză de boală, constituiesc în favoarea acuzatului circumstanțe atenuante ce pot avea drept urmare micșorarea pedepsii;

Că pe cale de consecință, acuzatul Ion Marian, urmează a fi condamnat să sufere 10 ani temniță grea pentru faptul prevăzut de art. 2 lit. a. din legea 312/1945 și pedepsit de art.3 alin. 2 și 6 din aceeași lege, comb. cu art.157 cod penal, texte enunțate în ședință publică, degradățiune civică pe același termen și confiscarea averii în folosul Statului cu titlul de despăgubiri civile;

5).- Acuzatul Mircea Vulcănescu, trimis în judecată pentru faptul că a funcționat în guvernul Antonescu ca subsecretar de Stat la Ministerul Finanțelor dela data de 27 Ianuarie 1941 până la 23 August 1944 și în această calitate, militând pentru hitlerism, a colaborat la toate actele de guvernare cu care s'a solidarizat, asumându-și astfel răspunderea acestor fapte, deci și aceia de continuare a războiului, fapte ce sunt prevăzute de art. 1 lit.a. și art.2 lit.a. din legea 312/1945 și sancționate de art.3 alin.1, 3 și 6 din aceeași lege;

Având în vedere că din actele dela dosar se constată că numitul a deținut funcțiunea de subsecretar de Stat la Ministerul Finanțelor între datele sus arătate;

Având în vedere că din declarația acuzatului coroborată cu actele dosarului se constată că acesta a avut pe rând -sub ministeria-tele celor trei miniștri ce s'au perindat la Finanțe: generalul Stoenescu, Alexandru Neagu și Gheron Netta, -funcțiunea de informator, sfătuitor și pregătitor al măsurilor tehnice Fiscale și de supraveghetor al executării hotărârilor Ministerului, cum deasemeni - în timpul ministeriatului Alexandru Neagu - a preluat sarcina soluționării efective a executării cheltuelilor de întreținere a armatei române - în cadrul creditului de războiu - și pe aceea a supravegherii cheltuelilor de partamentelor civile, iar sub ministeriatul Gheron Netta a mai preluat și sarcina rezolvării unei părți din problemele Contabilității Generale a Statului, privind cheltuelile administrației civile;

Având în vedere că acuzatul se apără susținând că a fost numit în funcțiunea de subsecretar de Stat ca tehnician și că la data numirii funcționa ca director al Datoriei Publice, fiind mobilizat pentru lucru în Ministerul Finanțelor și că, nefuncționând ca ministru, nu a avut nici o răspundere politică; că nu a colaborat la toate actele guvernului, ci numai la acelea din sectorul economic și financiar ce intrau în atribuțiunile sale și chiar în unele din acestea din urmă a fost de altă părere; că nu a militat pentru hitlerism și nici nu s'a solidarizat cu toate actele guvernului;

Având în vedere că deși acuzatul a intrat în guvern ca tehnician, totuși această calitate nu-l poate apăra de responsabilitate, deoarece răspunderea ce se degajează în cadrul legii 312/1945 privește pe aceia care au participat la opera de guvernare și această participare nu este în funcțiune de calitate în virtutea căreia a intrat și a făcut parte din guvern, ci este legată exclusiv de participarea la guvern, al cărei efect se concretizează în fapte de militare pentru hitlerism și în hotărârea de declarare sau continuare a războiului;

Că, pentru aceleași motive nu este eficiență în cauză nici apărarea acuzatului că a funcționat ca subsecretar de Stat și nu ca ministru, deoarece deși este exact în drept că subsecretarii de Stat nu au atribuțiuni proprii, ci sunt numiți pe lângă Ministere lucrând în lipsă de atribuțiuni fixate prin legi speciale - numai prin delegațiune expresă dată de ministerul respectiv, totuși responsabilitatea lor rămâne angajată în cadrul legii 312/1945, care își găsește izvorul într'un instrument internațional, care este convenția de Armistițiu și această lege nu poate fi interpretată decât în sensul urmărit de legiuitor, pentru că a admite contrariu ar însemna că legea este lipsită de sens, ori nu această a putut fi intenția legiuitorului;

In ce privește activitatea acuzatului:

Având în vedere că acesta a luat parte la 68 Consilii de Miniștri și la 58 ședințe ale Delegației Economice, ocupându-se și de problema finanțării armatei germane venită în România;

Având în vedere că deși acuzatul susține că această finanțare a fost impusă de prezența trupelor germane sosite în țară înainte de numirea lui ca subsecretar de Stat, totuși aceasta nu poate să înlăture responsabilitatea sa, dat fiind că acuzatul a contribuit în rezolvarea problemei acestei finanțări și a înlesnit astfel mărirea contingentului acestor trupe;

Având în vedere că această contribuție, unită cu activitatea, desfășurată la Ministerul Finanțelor unde acuzatul a fost un colaborator necesar, datorită capacității sale rechnerice, este de natură

a forma Cărții Convingerea că prin faptul său a militat pentru hitlerism;

Că acest fapt se încadrează în dispozițiunile art.1 lit.a. din legea 312/1945, text care nu se referă numai la permisiunea inițială a intrării trupelor germane pe teritoriul țării;

Având în vedere că intrucât acuzatul a continuat să rămână în guvern și după data declarării războiului contra Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice și să conlucreze cu aceasta până la 23 August 1944, rezultă că el s'a solidarizat cu acțiunea întreprinsă de guvernul Ion Antonescu, pe care a înțeles să-l sprijine și astfel a achiesat la hotărîrea de continuare a războiului în contra Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice și Națiunii lor Unite și prin aceasta s'a făcut vinovat de faptul prevăzut de art.2 lit.a. din legea 312/1945;

Având în vedere că, din depozițiile martorilor audiați în apărare rezultă că acuzatul a ținut în anul 1933 conferința privind sistemele economice și cooperatiste din Rusia Sovietică (decl.mart.profesor universitar Dimitrie Gusti); că în timp ce era subsecretar de Stat lua apărarea celor mulți și mici (decl.mart.Eugen Bălan); că era în contra măsurilor violente și sovuniste (decl.mart.Dumitru Georgescu); că la Consiliile de Miniștri s'a menținut în cadrul atribuțiunilor ce-i fuseseră fixate (decl. mart.Nic.Stoenescu); că nu a luat parte la Consiliile de Miniștri cu caracter militar sau de ordine publică (decl.mart.Col.Radu Davidescu); că a fost un element de valoare al generației sale (decl.mart.profesor V.Băncilă); că a fost solicitat de ministrii Alexandru Neagu și Gheron Netta să rămână subsecretar de Stat (decl.mart.Alex.Tomroveanu);

Având în vedere că aceste împrejurări constituiesc în favoarea acuzatului circumstanțe atenuante ce nu-l pot spăra de pedeapsă, dar care duc la micșorarea acesteia;

Că deasemeni din depozițiile martorilor N.Georgescu Roegen, Dr.Dumitru Georgescu, Paul Sterian, Const.Angelescu, Henry Stahl; Gh.Crețianu, George Pascu, St.Vasilescu, Dumitru Iordan, Socrate Mardare, Radu Cioculescu, Ion Petrovici și Anton Dumitriu, nu rezultă decât tot împrejurări ce pot fi privite ca circumstanțe atenuante;

Că astfel fiind, acuzatul Mircea Vulcănescu, urmează a fi condamnat pentru faptul prevăzut de art.1 lit.a. din legea 312/1945 și pedepsit de art.3 alin.1 din aceeași lege, să sufere 3 ani detențiune riguroasă, iar pentru faptul prevăzut de art.2 lit.a. din legea 312/1945 și pedepsit de art.3 alin.2 și 6 din aceeași lege, comb.cu art.157 cod penal, urmează a fi condamnat să sufere 8 ani temniță grea, degradațiune civică pe termen de 8 ani și confiscarea averii în folosul Statului cu titlul de despăgubiri civile;

In baza art.101 cod penal, acuzatul va executa pedeapsa cea mai grea, adică 8 ani temniță grea;

6).- Acuzatul Alexandru Marcu, trimis în judecată pentru faptul că a funcționat în guvernul Ion Antonescu ca subsecretar de Stat la Ministerul Propagandei, al cărui titular era Mihai Antonescu, dela data de 4 Decembrie 1941 până la 23 August 1944;

că, ceiace a determinat numirea și menținerea sa în această funcțiune au fost pe deoparte relațiunile strânse ce numitul avea cu Italia, dânsul fiind profesor de limba și literatura italiană la Facultatea de Litere din București, precum și atitudinea favorabilă fascismului, manifestată public în anul 1941, iar pe de altă parte prietenia și încrederea lui Mihai Antonescu;

În actul de acuzare se artă că la 3 Martie 1941 - deci cu câteva luni înainte de începerea războiului - numitul acuzat a rostit la Radio în cadrul orei italiene, o conferință intitulată "Musolini", prin care căuta să infățișeze pe acesta ca un om politic genial, urmată de o altă tot în cadrul "orei italiene", despre "Marșul asupra Romei", în care făcea apologia fascismului; că deasemeni - artă actul de acuzare - la 18 August 1941, cu ocazia trecerii trupelor italiene spre frontul de Est, acuzatul a salutat aceste trupe într-o conferință la Radio, conferință ce a fost reprodusă și în ziare și că a semnat un Protocol, privind cinematografia cu Ministerul Propagandei Germane prin care Germania își asigură posibilitatea de propagandă în România, îngrădindu-se dreptul de filmare al organelor române;

Având în vedere că toate aceste acuzațiuni au fost încadrate de actul de acuzare în dispozițiunile art.1 lit.b. și art.2 lit.a și n. din legea 312/1945, iar Curtea de Apel secția VIII-a nu a mai examinat acuzarea pentru faptul prevăzut de art.2 lit. n.- aceasta nefiind susținut oral de Parchetul General;

Având în vedere că întrucât procesul a venit spre judecată în fața acestei instanțe, în urma casării, iar potrivit art.422 proc. penală, folosirea unei căi de atac nu poate crea o situațiune mai grea celui ce a exercitat-o, rezultă că acuzațiunea pentru faptul prevăzut de art.2 lit.n., nu mai poate face obiectul vreunei discuțiuni;

Având în vedere că din actele dela dosar și recunoașterea acuzatului rezultă că acesta a funcționat ca subsecretar de Stat la Ministerul Propagandei dela 4 Decembrie 1941, până la 23 August 1944, că a ținut conferințele sus menționate și că deasemeni a semnat Protocolul arătat; (v. declarațiunea din 3 Iulie 1945 dată la Acuzatorul Public);

Având în vedere că în apărare acuzatul susține pe de o parte că nu a avut o activitate politică la Ministerul Propagandei Naționale, aceasta aparținând titularului Departamentului, care era Mihai Antonescu, și care singur da directivele pentru orice fel de propagandă prin: presă, radio, cinematografie, etc., și că el - acuzatul - a avut numai atribuțiuni administrative, iar pe de altă parte că acele conferințe incriminate aveau numai un caracter literar, fiind lipsite de orice substrat politic și că Protocolul menționat nu poate semnătura sa; că întrucât a funcționat ca subsecretar de Stat, iar nu ca ministru, nu și-a angajat nici o răspundere politică;

Având în vedere că propaganda, ori cum ar fi făcută, formează una din armele cele mai importante în a câștiga opinia publică și a contribui la realizarea efortului de război și că, pusă sub egida Statului, cu atâtea posibilități, ea capătă o covârșitoare importanță;

Având în vedere că acuzatul, dr. în litere al Institutului Regal de Studii Superioare și Perfecționare dela Florența, membru al Scoalei Române din Roma, profesor de limba și literatura italiană la Facultatea de Litere și Filozofie din București, delegat la diferite congrese italiene și membru corespondent al diferitelor Institute din Italia, fiind și premiat de Academia Italiană în anul 1939 cu marele premiu pentru străini "San Remo" (v. memoriul acuzatului dela dosar), era cunoscut ca un specialist în materie atât la noi pe cât era de apreciat la cercurile italiene; . // .

Că, datorită acestor multiple situațiuni, cuvântul său avea o deosebită greutate și o mare influență asupra celor care-l ascultau și deci era cu atât mai periculos pentru propaganda pe care o făcea în favoarea fascismului;

Cu puțină vreme înainte de declararea războiului în contra Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice și anume la 3 Martie 1941, acuzatul rostind la Radio în cadrul "orei italiene" conferința intitulată "Musolini", face apologia șefului fascistilor;

Ca o ilustrare a ideilor sale și a modului în care înțelegea să se încadreze în această apologie, acuzatul adresează la 18 August 1941, înainte de a fi numit subsecretar de Stat, un salut trupelor italiene intrate în România în drum spre frontul de Est (v. recunoașterea dela Acuzatorul Public) din care cităm: "O predestinate care transformă evenimentele actuale într'un moment unic cu adevărat, face ca faptele și conștiința celor doi geniali conducători ai Italiei și ai Germaniei, să aple în faptele și în conștiința conducătorului României același har dumnezeesc de care s'a învrednicit Ștefan al Moldovei în lupta contra Asiei de atunci, spre binele și dăinuirea lumii noastre;

Iar noi, aceia care acum 20 ani am fost cu cea mai sinceră pornire a tinereții la îndârjita luptă deslănțuită de Duce împotriva Asiei Rogii, care înaintase până în inima Italiei și a lumii, iar apoi am asistat la triumful marș asupra Romei, putem cuprinde tot adâncul cuvintelor rostite de Duce acum câteva săptămâni în fața diviziilor pe care le trimetea să lupte alături de noi și de Germani;

Amintiți-vă că astăzi nu ar exista marș asupra Moscovei, marș care va fi în mod infailibil viguros, dacă acum 20 ani nu ar fi existat marșul asupra Romei și dacă fascismul nu ar fi fost cel dintâiu care să ridice spada împotriva bolșevismului "și mai departe: "ne-a ajutat Dumnezeu ca permanența cea mai adânc prelungită în istorie cu sufletul nostru național, să nu se întrerupă să nu fie desmințită de nicăieri; o confirmă în clipele acestea voința Ducelui de a lega odată mai mult destinele României de ale Romei, prin legământul de voință și de moarte al sângelui;

Sub semnul acestui legământ, ne pregătim cu sufletul reîmprospătat în jertfa curajului și a biruinței de acum, să ne îndreptăm așezarea în lumea de mâine, pe care o fac posibilă soldații Führerului, ai Ducelui Musolini și ai Generalului Antonescu; pe cei dintâiu i-a însoțit pe plaiurile nistriene recunoștința înfrățirilor în moarte și victorie, sub aceiași comandă românească cu vitejia soldaților noștri, pe ceilalți luptători ai Italiei fasciste, îi petrece acum, pe același câmp de bătălie, cu flori culese de bucuria și mândria noastră cea mai veche, încrederea că biruința și întoarcerea comună din marea luptă va însemna o nouă biruință și o nouă întoarcere spre adevăratul destin al Romei și al nostru alături de ei";

Din aceste manifestări rezultă fără posibilitate de îndoială, că acuzatul a colaborat la opera de fascizare a țării, iar activitatea sa ca subsecretar de Stat al Ministerului Propagandei Naționale, urmează aceiași cale și se solidarizează până la 23 August 1944 cu regimul de dictatură al lui Ion Antonescu, după cum se constată din însăși desvăluirea acuzatului într'o scrisoare adresată lui Mihai Antonescu, titularul Departamentului, la 22 Octombrie 1942, din care extragem: "Cu asigurarea străduinței ce voi depune și în viitor, pentru ca, în limita puterilor mele, să

pot secunda cu devotament și bună credință fapta istorică pe care zi de zi, alături de dl. Mareșal, o înscriteți în Cartea Neamului; (v. pag. 72 dosar anexă);

Având în vedere că intrucât acuzatul a acceptat funcțiunea de subsecretar de Stat al Ministerului Propagandei Naționale și a făcut parte dintr'un guvern ce declarase războiul, pe care apoi l-a continuat, fără a fi schițat vre-o acțiune de desolidarizare, rezultă că el și-a asumat întreaga răspundere a faptelor sale, fapte ce se încadrează în textele art. 1 lit. b. și art. 2 lit. a. din legea 312/1945;

Având în vedere că în ce privește apărarea invocată de acuzat că nu a îndeplinit funcțiunea de ministru și deci nu și-a angajat nici o responsabilitate politică, aceasta este lipsită de eficiență în cauză, deoarece răspunderea ce se degajează în cadrul art. 2 lit. a. din legea No. 312/1945, din participarea la opera de guvernare, este legată numai de primirea demnității de ministru sau de subsecretar de Stat, ce se concretizează ca voință colectivă a guvernului în hotărârea de continuare a războiului;

Având în vedere că în timpul cât a funcționat ca subsecretar de Stat, acuzatul nu a dat indicațiuni politice oficiilor de difuzare, ce aparțineau administrativ de Ministerul Propagandei Naționale (decl. mart. Oscar V. Cîșek și Eliza Hagi Anton); că n'a participat la organizarea expozițiilor anti-sovietice din București și Bucovina (decl. mart. C. H. Niculescu); că în timp ce era decan n'a luat atitudine contra studenților antifasciști dela Facultatea de Litere din București (decl. mart. Alex. Balaci și M. Popescu-Spîneni); că deasemeni din declarațiile martorilor Em. Condurache, Mihail I. Băeșescu, C. H. Niculescu, Virgiliu Biță, I. Petrovici, D. Russo și Olga Eftimiu, propuși în apărare și audiați în fața acestei Curți, rezultă anumite împrejurări ce în drept pot duce prin apreciere la acordarea de circumstanțe atenuante iar nu la înlăturarea faptelor, ce rămân în întregime dovedite;

Că astfel fiind, acuzatul Alexandru Marcu urmează a fi condamnat pentru faptul prevăzut de art. 1 lit. b. și pedepsit de art. 3 alin. 1 din legea 312/1945, să sufere 5 ani detențiune riguroasă, iar pentru faptul prevăzut de art. 2 lit. a. și pedepsit de art. 3 alin. 2 și 6 din legea 312/1945, comb. cu art. 157 c. p., urmează a fi condamnat la 12 ani temniță grea, degradațiune civică pe termen de 12 ani și confiscarea averii în folosul Statului cu titlul de despăgubiri civile;

În baza art. 101 cod penal, acuzatul va executa pedeapsa cea mai grea: 12 ani temniță grea;

7).- Acuzatul Gheorghe Jienescu, general aviator în rezervă, trimis în judecată pentru faptul că a funcționat în guvernul Ion Antonescu ca subsecretar de Stat la Ministerul Aerului și Marinei dela 10 Septembrie 1940 până la 10 Octombrie 1940, iar dela 10 Octombrie 1940 până la 23 August 1944, numai ca subsecretar de Stat al Aviației; în această calitate a militat pentru hitlerism, dând putința trupelor germane să se aprovizioneze din România cu benzina necesară desăvârșirii scopurilor lor politico-militare; că, activitatea ce a desăvârșit era în legătură cu pregătirea, declararea și continuarea războiului și cuprinde: permiterea trupelor germane operative să intre pe teritoriul țării și pregătirea atacului contra Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice și că a contribuit cu fapte proprii la aservirea vieții economice a țării;

Actul de acuzare sprijină acuzațiunile pe următoarele acte și fapte;

1. Ordinul de zi No.1 din 22 Iunie 1941, dat de acuzat către aviatori.

2. Convențiunea încheiată la 21 Ianuarie 1941 între "Befehlshaber der Deutschen Luftwaffen mission in Rumänien" pe de o parte și Ministerul Economiei Naționale și Subsecretariatul de Stat al Aerului de altă parte, prin care s'a stabilit rafinarea unui singur fel de benzină denumit: "carburant B.4", atât pentru aviația germană și pentru cea română, convenție urmată de Protocolul din 1 August 1941;

3. Protocolul din 27 Iulie 1942 încheiat de Ministerul Economiei Naționale și Subsecretariatul de Stat al Aerului cu Ministerul German al Aerului referitor la producția și repartizarea benzinei de aviație în România;

4. Conferința ținută la radio în ziua de 20 Iulie 1943, cu ocazia "zilei Aviației", prin care se pretinde că acuzatul a făcut apologia răzbiului.

5. Vizita făcută de acuzat la Berlin însoțind pe fostul mareșal Antonescu (v.dosar anexă pagina 25);

Având în vedere că toate aceste acuzațiuni au fost încadrate de actul de acuzare în dispozițiunile art.1 lit.a. și b. și art.2 lit.a. și o. din legea 312/1945, iar Curtea de Apel secția VIII-a nu a mai examinat acuzarea pentru faptele prevăzute de art.1 lit.a. și art.2 lit.a., acestea nefiind susținute oral de Parchetul General;

Având în vedere că întrucât procesul a venit spre judecare în fața acestei instanțe, în urma casării, iar potrivit art.442 pros.penală, folosirea unei căi de atac nu poate crea o situațiune mai grea celui ce a exercitat-o, rezultă că acuzațiunile pentru faptele prevăzute de art.1 lit.a. și art.2 lit.o nu se mai pot discuta;

Că astfel fiind, rămân a fi examinate numai acuzațiunile încadrate în art.1 lit.b. și art.2 lit. a. din legea 312/1945, adică militare pentru hitlerism și participare la hotărîrea de declarare și continuare a războiului;

Având în vedere că din actele dela dosar și recunoașterea acuzatului se constată că acesta a funcționat ca subsecretar de Stat al Aerului între datele sus-arătate;

Având în vedere că Subsecretariatul de Stat al Aerului, deși depindea în mod ierarhic de Ministerul Apărării Naționale, totuși lucru în mod independent, fapt ce rezultă din aceea că încheiat convențiuni cu Reichul german, fără participarea Ministerului Apărării Naționale;

Având în vedere că Misiunea Aeronautică Germană, sosită în România în luna Octomvrie 1940, a cerut să i se pună la dispoziție: 10.000 m.c. spațiu în rezervoarele dela stația de Pompe Teleajen, proprietatea C.F.R.-ului, 10.000 m.c. de benzină de avion sub formă de împrumut și să se asigure alimentarea avioanelor germane pe teritoriul nostru cu benzină și ulei de aviație, iar mai târziu Germanii au cerut să li se îngăduie a crea stocurile de benzină de avion necesare acțiunii lor din Sud-Est;

Având în vedere că aceste cereri au fost aprobate de către Subsecretariatul de Stat al Aerului și s'a pus la dispoziția sus-arătatei misiuni prin Soc. "Astra-Română", cantitatea de 2.537 tone benzină de aviație și capacitatea de rezervoare necesare la Teleajen și Pallas;

Având în vedere că prin Convenția încheiată la 21 Ian. 1941, de Ministerul Economiei Naționale și Subsecretariatul de Stat al Aerului de o parte și Statul German - reprezentat prin Misiunea Aeronautică Germană - de altă parte (v. dosar anexă pag. 34 - 36), se prevede că întreaga producție de benzină octanică cum și stocurile respective sunt la dispoziția aviației germane și române astfel:

Stocurile și producția din depozitul Teleajen și din depozitele ce se vor construi ea proprietate a Misiunii militare germane, iar stocurile și producția din depozitele de rezervă ca proprietate a Subsecretariatului de Stat Român al Aerului;

Deasemeni prin art.3 din Convenția se prevede că producția de benzină octanică trebuie să fie sporită la maximum, iar exportul acestei benzine este prohibit și că se creiază numai un singur tip de carburant de 90 octani, comun carburantului german B.4, urmând ca pentru prepararea acestuia să fie aduși specialiști germani;

Având în vedere că din Protocolul din 27 Iulie 1942, semnat de acuzat și dublat de deciziile Ministerului Economiei Naționale No.62.242 și 62.243 publicate în Monitorul Oficial No.189/1941, se constată că se ceda Germaniei 12/17 din stocurile de benzină ale Subsecretariatului de Stat Român al Aerului, rezervându-se pentru România 5/17, dintr-o producție maximă de cca.8.000 tone lunar, ceace reprezenta 5.650 tone pentru Germani și 2.350 tone pentru Români (v.pag.40 dosar anexă, pct.2);

Că, prin același Protocol, ce era considerat ca o măsură de războiu (pct.7), se mai ceda Germaniei cantitatea de 10.350 tone din stocurile de benzină proprii ale aviației noastre, iar 4.000 tone din stocurile sale dela rafinării (pct.4);

Având în vedere că prin Protocolul din 1 August 1941 - semnat de acuzat - considerat tot ca o măsură de război și care s'a încheiat în vederea continuării convenției din 21 Ianuarie 1941 (v.pag. 37 - 39 dosar anexă) s'a stabilit - întrucât Germanii aveau lipsă de benzină din cauza distrugerilor acuzate prin bombardamentele aliaților - să se trimită în Germania 25.000 tone benzină de avion, ceace s'a și executat în fapt;

Având în vedere că întrucât pe de o parte acest Protocol cât și Protocolul din 27 Iulie 1942, erau considerate drept măsuri de războiu și că executarea lor nu putea fi împiedecată de nici o considerație de ordin economic (v.art. 5 și 7 respectiv) și că obligațiunile luate de Subsecretariatul de Stat al Aerului au fost executate prin alimentarea tot mai masivă a aviației germane cu carburanți, iar pe de altă parte că, declararea și continuarea războiului au putut fi hotărâte, ținându-se seama de concursul ferm al acuzatului în cadrul aeronauticii române;

Că astfel fiind, faptele ce se pun în sarcina acuzatului, după cum au fost susținute oral în instanță de către reprezentantul Ministerului Public, se privesc ca dovedite și ele se încadrează în textul art.1 lit.b. și art. 2 lit. a. din legea 312/1945;

Având în vedere că în apărare acuzatul, susține că, funcționând ca subsecretar de Stat iar nu ca ministru, nu și-a angajat nici o responsabilitate politică și că -fiind general în activitate, numirea sa ca subsecretar de Stat trebuie considerată ca un serviciu comandat, ce i s'a încredințat datorită cunoștințelor sale tehnice și s'a făcut prin ordin de zi;

Având în vedere că această apărare nu poate fi privită ca întemeiată, deoarece acuzatul nu era în raport de subordonare față de postul Mareșal Antonescu, decât sub raport militar; ori, o astfel de demnitate -fiind de natură politică,- putea fi refuzată chiar de acuzat, care nu putea fi tras la răspundere pentru acest fapt ce nu avea nici o legătură cu serviciul militar comandat care privește numai disciplina și eraria raportate însă la servicii și comenzi de ordin militar, iar nu la funcțiuni de natură politică

Că, în afară de aceasta, întrucât prin art.14 din Convenția de Armistițiu s'a impus obligația: "Guvernul și Inaltul Comandament Român se obligă să colaboreze cu Inaltul Comandament Aliat (Sovietic) la arestarea și judecarea persoanelor acuzate de crime de război", iar legea 312/1945 își are izvorul în această Convenție, rezultă că în interpretarea ei trebuie să se țină seamă de obiectivul urmărit de legiuitor, pentru că a admite contrariu - că prin art.14 al acestei Convențiuni s'a impus numai pedepsirea celor ce au comis crime de război prin fapte personale, depășind regulile internaționale ale războiului- ar însemna că legea este lipsită de sens și nu poate avea o aplicațiune justă și legitimă, ceea ce nu a putut fi intenția legiuitorului;

Că astfel fiind și întrucât acuzatul a acceptat demnitatea de subsecretar de Stat, deci o funcțiune de ordin politic rezultă că el și-a asumat întreaga răspundere decurgând din această situațiune, iar faptele ce i se impută intră sub incidența legii 312/1945

Având în vedere că din dispozițiile martorilor audiați în apărare, rezultă că acuzatul a procurat datele necesare planului ce se întocmea de către Marele Stat Major pentru o eventuală întoarcere a armelor contra Germanilor (decl.mart.general Leonida Paul, general Nic.Stoenescu, colonel Radu Davidescu); că, a dispus ca medicii români să dea asistență și populației civile de peste Nistru (decl.mart.colonel dr.Balaban Athanasie); că a intervenit și a obținut exulzarea unui instructor german, care împreună cu elevi români, s'a dus să viziteze locul unde fusese omorât Corneliu Codreanu (decl. mart.comandor Botez);

Având în vedere că toate aceste împrejurări constituiesc în favoarea acuzatului circumstanțe atenuante, ce pot duce la micșorarea pedepsei;

Că, deasemeni arătările martorilor generali Iosif Iacobovici, Constantin Dragu, Mihail Bosoancă, comandor Pop Nicolae, general Socrate Mardare, Gheorghe Andonic, general V.Davidescu și Mircea Vulcănescu, nu pot fi privite decât tot ca împrejurări de natură a duce la atenuarea pedepsei;

Că astfel fiind, acuzatul Gheorghe Jienescu, general aviator în rezervă, urmează a fi condamnat să sufere 5 ani detențiune riguroasă pentru faptele prevăzute de art.1 lit.b. din legea

312/1945 și pedepsit de art.3 alin.1 din aceeași lege și 20 ani temniță grea pentru faptul prevăzut de art. 2 lit. a. din legea 312/1945 și pedepsit de art. 3 alin.2 și 6 din aceeași lege, comb. cu art.157 cod penal, texte ce s'au anunțat în ședință publică, degradațiune civică pe termen de 20 ani și confiscarea averii în folosul Statului cu titlul de despăgubiri civile;

In baza art.101 cod penal, acuzatul va executa pedeapsa cea mai grea: 20 ani temniță grea.

8).- Acuzatul Stavri Ghiolu, profesor la Școala Politehnică trimis în judecată pentru faptul că a funcționat în guvernul Ion Antonescu ca subsecretar de Stat la Ministerul Economiei Naționale dela data de 31 August 1942 la 23 August 1944, în care calitate a luat parte la 24 ședințe mai importante ale Consiliului de Miniștri între care la aceia din 29 Aprilie, 8 Iunie, și 21 Iunie 1944, în care s'a discutat continuarea războiului și aservirea economică a țării, cum și la mai multe ședințe importante ale delegației economice în care s'a discutat măsuri în folosul Germaniei hitleriste și pentru război și că a fost însărcinat cu evacuarea instalațiilor dela Odesa;

Având în vedere că aceste acuzațiuni au fost încadrate în actul de acuzare în dispozițiunile art.2 lit.a. și o. din legea 312/1945, iar Curtea de Apel secția 8-a București, nu a mai examinat acuzarea pentru faptul prevăzut de art.2 lit.o, aceasta nefiind susținut de oral de Parchetul General;

Având în vedere că intrucât procesul a venit spre judecare în fața acestei instanțe în urma casării, iar potrivit art.442 proc.penală, folosirea unei căi de atac nu poate crea o situațiune mai grea celui ce a exercitat-o, rezultă că acuzarea pentru faptul prevăzut de art.2 lit. o. nu mai poate face obiectul vreunei discuțiuni;

Având în vedere că din actele dela dosar și din interogatoriul acuzatului se constată în fapt următoarele:

Numitul a funcționat ca subsecretar de Stat la Ministerul Economiei Naționale, pentru Industrie, Comerț și Mine, dela 31 Aug. 1942 până la 23 August 1944 și în acest timp a participat la ședințele Consiliului de Miniștri și ale Delegației economice sus-arătate; că în timpul funcționării sale a avut sub conducere următoarele sectoare: Industrial, Comerțul Interior și Exterior, Mine și Petrol, după cum rezultă din legea organică din 17 Septembrie 1942 a acestui Subsecretariat publicată în M.Of.No.217/942; că în sectorul Industrial a exercitat controlul înființării de noi industrii, urmând activitatea celor existente, în afară de industria metalurgică, alimentară și de săpun; că în sectorul comerțului exterior a supravegheat executarea schimburilor cu străinătatea, iar în sectorul minelor și petrolului a dispus intensificarea extragerilor din subsolul românesc (v.memoriul acuzatului în dosarul anexă);

Având în vedere că în apărare acuzatul susține că nu a îndeplinit funcțiunea de ministru și deci nu și-a angajat nici o responsabilitate politică și că a avut numai un rol de tehnician;

Având în vedere că această apărare este inoperantă în cauză, deoarece responsabilitatea ea se degajează în cadrul art.2 lit., a. din legea 312/1945, din participarea la opera de guvernare,

este legată numai de primirea demnității de ministru sau de subsecretar de Stat, ce se concretizează ca voință colectivă a guvernului în hotărîrea de continuarea războiului;

Având în vedere că intrucât acuzatul a primit să facă parte dintr'un guvern, care declarase și continua războiul în contra Uniunii Republicelor Socialiste Sovietice și Națiunilor Unite, fără a fi fost obligat la aceasta, reese că s'a solidarizat cu acest guvern și a aprobat politica de continuarea războiului;

Această concluzie se trage și din aceia că a colaborat prin fapte proprii ce a desfășurat în cadrul activității sale, după cum s'a arătat mai sus și pe care le-a continuat până la 23 August 1944, fără a se fi desolidarizat de acțiunea dusă de guvern în continuarea războiului;

Că prin urmare, acuzatul a achiesat la hotărîrea de continuare a războiului, achiesare cerută ca element constitutiv al infracțiunii prevăzută de art. 2 lit. a. din legea 312/1945, iar faptul său se încadrează în acest text de lege;

Având în vedere că din depozițiile martorilor audiați în apărare, rezultă că acuzatul pune piedice exportului în Germania (decl.mart.N.Georgescu-Riegen); că apăra interesele țării față de cererile Germanilor (decl.mart.G.Andonie, inginer D-tru Lascu, inginer Ionescu); că doria să se retragă din viața publică (decl.mart.X Anton Dimitriu);

Având în vedere că toate aceste împrejurări ca și declarațiile martorului general Gh.Potopeanu, C.Angelescu și Mircea Vulcănescu, constituiesc în favoarea acuzatului circumstanțe atenuante, ce pot duce la micșorarea pedepsei;

Că deasemeni, arătările martorilor inginer Nicolae Hores, Eugen Cristescu, general Potopeanu și Constantin Angelescu, audiați în apărare de către această Curte, nu pot fi privite decât tot ca împrejurări de natură a duse la atenuarea pedepsei;

Că astfel fiind, acuzatul Stavri Ghiolu, urmează a fi condamnat pentru faptul prevăzut de art.2 lit.a. din legea 312/1945 și pedepsit de art.3 alin.2 și 6 din aceeași lege, comb.cu art.157 codul penal, texte ce s'au enunțat în ședința publică, să sufere 8 ani temniță grea, degradare civică pe acelaș termen și confiscarea averii în folosul Statului cu titlul de despăgubiri civile;

9).- Acuzatul Ovid Vlădescu, trimis în judecată pentru că a funcționat în guvernul Ion Antonescu ca subsecretar de Stat la Ministerul Romanizării, Colonizării și Inventarului dela data de 6 Noembrie 1943 până la 23 August 1944 și că, în această calitate a elaborat legile No.36, 59 și 286/1944, cu caracter rasial, prin care a urmărit concepțiunea politică a regimului în acord cu concepția vremii;

Având în vedere că din actele dela dosar, între care se află și declarația acuzatului, se constată că acesta a funcționat ca subsecretar de Stat între datele sus arătate;

Având în vedere că numitul acuzat în calitate de subsecretar de Stat la Romanizare, Colonizare și Inventar a elaborat următoarele legi:

1) Legea No.36 publicată în M.Of.No.19 din 24 Ianuarie 1944 pentru organizarea Subsecretariatului de Stat al Romanizării, Colonizării și Inventarului;

2) Legea No.59 publicată în M.Of.No.28 din 3 Februarie 1944, privitoare la modul de repartizarea încasărilor făcute de către Centrul Național de Romanizare și,

3) Legea No.286 publicată în M.Of.No.143 din 22 Iunie 1944, privitoare la organizarea Centrului Național de Romanizare;

Având în vedere că aceste legi de scop formarea și perfectarea unui cadru unitar al legilor făcute în anul 1941, prin care se fixa situația juridică a evreilor din România, făcând discriminări de ordin rasial între cetățeni și fixând modul de transmitere al bunurilor aparținând evreicelor căsătorite cu români de origine etnică (v.art.79 legea 286/1944);

Având în vedere că întrucât acuzatul a făcut parte din guvernul Antonescu, care declarase și continua războiul în contra Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice și Națiunilor Unite, fără a fi fost obligat la acesta, rezultă că el s'a solidarizat cu acest guvern și a aprobat acțiune politică întreprinsă în ce privește continuarea războiului, achiesând astfel la hotărîrea de continuarea acestui război, achiesare cerută ca element constitutiv al infacțiunii prevăzută de art.2 lit. a. din legea 312/1945, iar faptul său se încadrează în acest text de lege;

Având în vedere că întrucât numitul acuzat a elaborat legile sus-menționate, prin care se făceau discriminări rasiale, rezultă să faptul ce i se impută rămâne dovedit și el se încadrează în art.2 lit.o din legea 312/1945;

Că astfel fiind, Curtea constată că faptele ce se impută acuzatului sunt dovedite și față de neprezentarea lui în instanță, îl condamnă la muncă silnică pe viață pentru faptul prevăzut de art.2 lit. a. din legea 312/1945 și pedepsit de art.3 alin.2. și 6 din aceeași lege și la 20 ani detențiune riguroasă pentru faptul prevăzut de art. 2 lit.o. din legea 312/1945 și sancționat de art. 3 alin.1 din aceeași lege, texte ce s'au emunțat în ședință publică, degrađațiune civică pe viață și confiscarea averii în folosul Statului cu titlul de despăgubiri civile;

În baza art.101 cod penal, acuzatul urmează a executa pedeapsa cea mai grea: muncă silnică pe viață;

10).- Acuzatul Constantin St.Constantin, general pensionar, trimis în judecată pentru faptul că funcționând ca subsecretar de Stat la Ministerul Aprovizionării, în guvernul Antonescu dela data de 18 Noembrie 1941 până la 13 Iulie 1943, s'a manifestat în activitatea sa prin aservirea către Germania hitleristă a bogățiilor țării, făcând o serie de concesiuni ce au implicat grave consecințe economiei românești, precum și pentru faptul că a achiesat la hotărîrea de continuare a războiului;

Având în vedere că din actele dela dosar și din interogatoriul acuzatului se constată că numitul a funcționat ca subsecretar de Stat la Aprovizionare între datele sus-arătate;

Având în vedere că în această calitate acuzatul, a dat deciziile No.637, 642, 652, 653, 696 și 711 din 1942, prin care s'a acordat societăților germane; "Gromex", "Danugram", "Agrex"

"Müller", "Sudostropa", "Solagra", "Furajera", "Mausa", "Agraria", "Soia", etc., o serie de concesiuni privind colectarea oleaginoaselor și cerealelor în folosul Germaniei;

Având în vedere că acuzatul nu contestă că aceste deciziuni poartă semnăturile sale și se apără susținând că a căutat să boicoteze realizarea acordurilor economice româno-germane, iar în ce privește societățile germane pentru colectarea de cereale, le-a desființat prin efectul legii 1093 din 18 Decembrie 1941;

Având în vedere că deși aceste societăți au fost desființate la propunerea acuzatului, totuși ele au fost reînființate prin legea No.79/1942 de către același Subsecretariat al Aprovizionării, în timp ce la conducerea acestuia se găsea tot acuzatul;

Având în vedere că apărarea ce acuzatul își construiește că, fiind un subaltern al Ministerului Apărării Naționale, nu avea concepția și inițiativa acestor lucrări, ci numai execuția, această apărare nu se privește ca întemeiată întrucât din nici în act nu rezultă că acest Minister a avut vre-un amestec, în fapt, în conducerea și activitatea Subsecretariatului Aprovizionării;

Că astfel fiind, acuzația de aservire economică a țării ce se impută acuzatului pentru realizarea scopurilor hitlerist și în detrimentul intereselor românești, rămâne dovedită;

Având în vedere că, în ce privește apărarea invocată de acuzat că a funcționat ca subsecretar de Stat și nu ca ministru, această situație nu exclude responsabilitatea dedusă din art.2 lit.a. al legii 312/1945 întrucât acest text penalizează hotărîrea de declarare sau continuare a războiului, indiferent de demnitatea avută de cineva în guvern, fie ca ministru, fie ca subsecretar de Stat;

Având în vedere că apărarea acuzatului întemeiată pe faptul că era obligat să primească funcțiunea de subsecretar de Stat întrucât, fiind general în activitate, se afla în serviciul comandat, nu poate fi privită ca întemeiată, deoarece dânsul nu era în raport de subordonare față de fostul mareșal Antonescu, decât sub raport militar; ori, o astfel de demnitate fiind de natură politică, putea fi refuzată chiar de acuzat, care nu putea fi făcut răspunzător de acest fapt ce nu avea nici o legătură cu serviciul militar comandat, care privește numai disciplina și eranhia raportate încă la servicii și comenzi de ordin militar, iar nu la funcțiuni de natură politică;

Că astfel fiind și întrucât acuzatul a acceptat demnitatea de subsecretar de Stat, deci o funcțiune de ordin politic, rezultă că el și-a asumat întreaga răspundere decurgând din această situație;

Că, în afară de aceasta, întrucât prin art.14 din Convenția de Armistițiu s'a impus guvernului și înaltului Comandament Român obligația arestării și judecării persoanelor acuzate de crime de război, iar legea 312/1945 își are izvorul în această convențiune, rezultă că în interpretarea ei trebuie să țină seamă de obiectul urmărit de legiuitor, pentru că a admite contrariu că prin art.14 din convențiune s'a impus numai pedepsirea celor ce au comis crime de război prin fapte personale, depășind regulile internaționale ale războiului, ar însemna că legea este lipsită de sens și nu aceasta a putut fi intenția legiuitorului;

Având în vedere că întrucât acuzatul a primit să facă parte dintr-un guvern care declarase și continua războiul în contra Uniunilor Republicilor Socialiste Sovietice și Națiunilor Unite, rezultă că s'ar fi solidarizat cu el și a aprobat politica de continuare a acestui război, achiesând la hotărârea comună a guvernului de continuarea războiului și colaborând în sectorul său de activitate pentru ducerea la bun sfârșit a acestei hotărâri și în consecință rămâne responsabil pentru faptele ce i se impută;

Având în vedere că aceste fapte se încadrează în art.2 lit.a. și art.2 lit.o. din legea 312/1945 și se sancționează potrivit art.3 alin.2 și 6 și art.3 alin.1 din aceeași lege;

Având în vedere că din depozițiile martorilor audiați în apărare rezultă că acuzatul nu a luat parte la festivitățile germane (decl.mart.Silvia Maxim); că a condus după 23 August 1944 operațiile de luptă în contra germanilor (decl.mart.comandor aviator Marin Anton, general Leonida Paul); că se opunea cererilor făcute de germani în ce privește exportul în Germania (decl.mart.Paul Sterian);

Având în vedere că aceste împrejurări constituiesc în favoarea acuzatului circumstanțe atenuante, că deasemeni și arătările martorilor Gh.Minescu și Radu Davidescu, audiați la secția VIII-a, general Nicolae Stoenescu, Radu Cioculescu, Nic. Bârjoveanu, August Filip și Mircea Vulcănescu, audiați în fața acestei Curți și deci instanța apreciind, găsește că e cazul a aplica circumstanțe;

Că astfel fiind, acuzatul Constantin St.Constantin, general pensionar, urmează a fi condamnat să sufere 10 ani temniță grea, pentru faptul prevăzut de art.2 lit.a. din legea 312/1945 și sancționat de art.3 alin.2 și 6 din aceeași lege -5 ani detențiune grea pentru faptul prevăzut de art.2 lit.o. din legea 312/1945, și pedepsit de art.3 alin.1 din aceeași lege, cu aplicarea art.157 cod penal, texte ce s'au enunțat în ședință publică degradare civică pe timp de 10 ani și confiscarea averii în folosul Statului cu titlul de despăgubiri civile;

În baza art.101 cod penal, acuzatul va executa pedeapsa cea mai grea: 10 ani temniță grea.

11).- Acuzatul Ion.C.Petrescu, profesor universitar, trimis în judecată pentru faptul că a funcționat ca subsecretar de Stat la Ministerul Educației Naționale, în guvernul Ion Antonescu, dela data de 4 Decembrie 1941 până la 23 August 1944, în care calitate a colaborat la toate actele de guvernare și s'a solidarizat cu acest guvern în voința de continuare a războiului în contra Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice și Națiunilor Unite;

Având în vedere că din actele dela dosar și din interogatoriul acuzatului se constată că acesta a funcționat ca subsecretar de Stat la Ministerul Educației Naționale, între datele sus-arătate;

Având în vedere că întrucât acuzatul a acceptat să intre în guvernul Antonescu, care declarase și continua războiul, fără a fi fost obligat la aceasta, rezultă că el s'a solidarizat cu guvernul și cu hotărârea acestuia de a continua războiul,

fapte ce se desprind pe deoparte din împrejurarea că a păstrat această calitate până la 23 August 1944, iar pe de altă parte din aceea că numitul acuzat -om cu o superioară pregătire intelectuală- nu a întreprins nici o acțiune de solidarizare față de regim;

Din aceste fapte ale sale Curtea trage concluzia că acuzatul a înțeles să sprijine acest regim și a achiesat astfel la hotărîrea de continuare a războiului împotriva Uniunilor Republicilor Socialiste Sovietice și Națiunilor Unite, achiesare cerută ca element constitutiv al infracțiunii prevăzută de art.2 lit.a. din legea 312/1945;

Că astfel fiind, responsabilitatea acuzatului rămâne în întregime angajată în cadrul acestui text de lege;

Având în vedere că în apărare acuzatul susține că nu a îndeplinit funcțiunea de ministru și deci nu și-a angajat nici o răspundere politică și că a avut numai un rol de tehnician;

Având în vedere că această apărare este lipsită de eficiență în cauză, întrucât responsabilitatea ce se degajează în cadrul art.2 lit.a. din legea 312/1945 nu este în funcție de calitatea în virtutea căreia a făcut parte din guvern, ci este legată exclusiv de acceptarea demnității de ministru ori subsecretar de Stat, care reflectează voința colectivă a guvernului în hotărîrea de a continua războiul și în fapt este stabilit că războiul a continuat după ce acuzatul a primit funcțiunea de subsecretar de Stat;

Având în vedere că din depozițiile martorilor propuși în apărare și audiați în fața acestei Curți, se constată că acuzatul a fost numit în această funcțiune, fiind considerat ca tehnician (decl.mart.Prof.universitar Ion Petrovici și Dimitrie Gusti); că la întrunirile cu directorii și inspectorii școlari prezidate de dânsul nu se discutau decât probleme școlare (decl.mart.Marin Nicolescu) și că nici un membru al Corpului Didactic nu a avut de suferit pentru motivul că a fi inclinat spre idei de stînga (decl.mart.Prof.Radu Petre);

Având în vedere că din adresa No.312865/1946, a Ministerului Educației Naționale depusă la dosar, se constată că la acest Departament nu s'a găsit nici un act s'au lucrare din care să rețasă că acuzatul a desfășurat o activitate în legătură cu purtarea războiului s'au de propagandă hitleristă, fascistă, legionară, etc., din care cauză nici nu a fost epurat din învățământ;

Având în vedere că toate aceste împrejurări constituiesc în favoarea acuzatului puternice circumstanțe atenuante ce pot avea drept urmare numai atenuarea pedepsei;

Că pe cale de consecință, acuzatul Ion C.Petrescu, profesor universitar, urmează a fi condamnat să sufere 6 ani temniță grea pentru faptul prevăzut de art.2 lit.a. din legea 312/1945 și pedepsit de art.3 alin.2 și 6 din aceeași lege comb.cu art.157 cod penal, texte ce au fost enunțate în ședință publică, degradare civică pe același termen și confiscarea averii în folosul Statului cu titlul de despăgubiri civile;

12.- Acuzatul Victor Iliescu, general pensionar, trimis în judecată pentru faptul că a funcționat în guvernul Ion Antonescu ca subsecretar de Stat la Ministerul Educației Naționale pentru cursul extracolear, dela data de 15 Februarie 1941 până la 13 Nov.

1942; că, în această calitate, a ținut două conferințe la Radio și a scos un volum de "Norme și directive pentru educația tineretului extrașcolar 1941-1942", în care se pretinde că a făcut apologia războiului anti-sovietic;

Având în vedere că din actele dela dosar și din interogatorul acuzatului se constată că acesta a funcționat ca subsecretar de Stat la Ministerul Educației Naționale între datele sus-arătate și deci a făcut parte din guvernul care a declarat și continuat războiul contra Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice și Națiunilor Unite;

Având în vedere că acuzatul nu a făcut nici un act de desolidarizare față de politica guvernului, care a dus țara la dezastru;

Că astfel fiind, rezultă că el a achiesat la această politică și a înțeles să se solidarizeze cu guvernul atât în hotărârea de declarare cât și în cea de continuare a războiului;

Având în vedere că în timpul cât a funcționat ca subsecretar de Stat, acuzatul s'a manifestat prin două conferințe ținute la Radio, una la 21 Iulie 1941 intitulată: "Educația tineretului Român", iar alta la 23 Octombrie 1941 intitulată: "Din temeiurile educației tineretului", cum și prin publicarea în Buletinul "Pregătiri Premilitare și Extra Școlare" din Februarie 1942 a unui articol intitulat: "Conducătorul":

Că deasemeni numitul s'a mai manifestat prin vizitarea Germaniei în luna Martie 1942 împreună cu 40 educatori români, în urma căreia a înaintat fostului mareșal un raport ce se află la dosar, cum și prin elaborarea broșurii No.3, cuprinzând norme și directive pentru educația tineretului extra-școlar;

Din această activitate desfășurată de acuzat rezultă că el s'a integrat și a colaborat efectiv în guvernarea lui Ion Antonescu, care s'a caracterizat prin declararea și continuarea războiului contra Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice și Națiunilor Unite și în consecință se face vinovat de infracțiunea prevăzută de art.2 lit.a. din legea 312/1945;

Având în vedere că, chiar dacă broșura No.3 sus-menționată nu ar fi opera acuzatului, după cum arată martorul St.Corciu, audiat în apărare, nici în acest caz faptul imputat nu poate fi înlăturat, deoarece răspunderea acuzatului, rămâne angajată în cadrul art.2 lit.a., întrucât a făcut parte din guvernul care a hotărât declararea și continuarea războiului;

Având în vedere că, în ce privește apărarea invocată de acuzat că a funcționat ca subsecretar de Stat și nu ca ministru și că deci nu și-a angajat nici o răspundere politică, aceasta este lipsită de eficiență în cauză, deoarece responsabilitatea ce se degajează în cadrul art.2 lit.a. din legea 312/1945, este legată numai de participarea la opera de guvernare care a dus țara la dezastru, iar nu de calitatea de ministru sau subsecretar de Stat pe care cineva a avut-o în guvern;

Având în vedere că din depozițiile martorilor audiați în apărare reiese că acuzatul a refuzat să se ducă la Roma pentru a nu lua contact cu fasciștii (decl.mart.Gh.Cigăreanu); că nu a făcut discriminări rasiale și a arătat înțelegere pentru evrei

(decl.mart.Roza Horodniceanu, Marcel Abramovici, A.Landesberg, Solomon Zlaman și Hugo Horowitz);

Având în vedere că aceste împrejurări constituiesc în favoarea acuzatului circumstanțe atenuante ce pot duce la atenuarea pedepsei;

Că astfel fiind, acuzatul Victor Iliescu, general pensionar, urmează a fi condamnat să sufere lo ani temniță grea și degradare civică pe același termen pentru faptul prevăzut de art.2 lit.a. din legea 312/1945, și pedepsit de art.3 alin.2 și 6 din aceeași lege, comb.cu art.157 cod penal, texte ce au fost enunțate în gedință publică, precum și confiscarea averii în folosul Statului cu titlul de despăgubiri civile;

13).- Acuzatul Sova Nicolae, general pensionar, trimis în judecată pentru faptul că a funcționat în guvernul Antonescu ca subsecretar de Stat al Ministerului Apărării Naționale pentru Marină dela 20 Februarie 1943 până la 23 August 1944 și că a colaborat cu acest guvern cu care s'a solidarizat în voința de a continua războiul contra Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice și Națiunilor Unite

Având în vedere că din actele dela dosar și din interogatoriul acuzatului se constată că acesta a funcționat ca subsecretar de Stat pentru Marină între datele arătate;

Având în vedere că actul de acuzare se sprijină și pe faptul că acuzatul s'a solidarizat cu actele guvernului din care a făcut parte, solidarizare dedusă din aceea că a adresat Amiralului Tjellens - șeful Statului Major Naval German - o scrisoare în care printre altele spune că "va sacrifica orice pentru reușita războiului";

Având în vedere că întrucât Curtea de Apel secția VIII-a sesizată cu judecarea, a înlăturat această scrisoare pentru motivele arătate în cuprinsul deciziei sale și procesul a venit în fața acestei Curți secțiunea IX-a, în urma casării, înț potrivit art. 490 proc.penală, în caz de casare, actele de instrucție urmate și notele cuprinzând cele arătate de intimat și de martori, cari nu au fost desființate prin admiterea recursului, își păstrează puterea, rezultă că această Curte nu mai urmează a examina scrisoarea incriminată, care a fost înlăturată de către secția VIII-a a acestei Curți;

Având în vedere că reprezentantul Parchetului General a susținut oral acuzarea pentru faptul că acuzatul a deținut funcțiunea de subsecretar de Stat și în această calitate a participat la hotărârea de continuare a războiului;

Considerând că întrucât acuzatul a acceptat funcțiunea de subsecretar de Stat și a făcut parte dintr'un guvern care declarase și continua războiul în contra Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice și Națiunilor Unite, rezultă că a achiesat la politica guvernului concretizată în hotărârea de continuarea războiului, achiesare cerută ca element constitutiv al infracțiunii prevăzută de art.2 lit.a. din legea 312/1945;

Că astfel fiind, responsabilitatea sa este angajată în cadrul acestui text de lege;

Având în vedere că în spărarea acuzatul susține în primul rând că nu a îndeplinit funcțiunea de ministru, ci numai

pe aceia de subsecretar de Stat, care nu angajează nici o răspundere politică, iar în al doilea rând că, fiind general în activitate, numirea sa ca subsecretar de Stat s'a făcut prin ordin de zi și trebuie considerată ca un serviciu comandat pe care era obligat să-l primească

Având în vedere că întrucât responsabilitatea ce se degajează în cadrul art.2 lit.a. din legea 312/1945, este legată exclusiv de participarea la opera de guvernare, iar nu de calitatea de ministru sau subsecretar de Stat, pe care cineva a avut-o în guvern, rezultă că apărarea acuzatului este inoperantă în cauză;

Asupra apărării privind serviciul comandat:

Având în vedere că această apărare este lipsită de eficiență în cauză deoarece acuzatul nu era în raport de subordonare față de fostul mareșal Antonescu, decât sub raport militar; ori, funcțiunea de subsecretar de Stat fiind de natură politică, putea fi refuzată chiar de acuzat, care nu rămânea răspunzător pentru acest fapt, ce nu avea nici o legătură cu serviciul militar comandat, care privește numai disciplina și ierarhia raportate însă la servicii și comenzi de ordin militar iar nu la funcțiuni de natură politică;

Că, în afară de aceasta, întrucât prin art.14 din Convenția de Armistițiu, s'a impus guvernului și Inaltului Comandament Român, obligația arestării și judecării persoanelor acuzate de crime de război, iar legea 312/1945 își are izvorul în această convențiune, rezultă că în interpretarea ei trebuie să se țină seama de obiectivul urmărit de legiuitor, pentru că a admite contrariul că prin art.14 din convențiunea s'a impus numai pedepsirea celor ce au comis crime de război prin fapte personale, depășind regulile internaționale ale războiului, ar însemna că legea este lipsită de sens și nu aceasta a putut fi intenția legiuitorului;

Având în vedere că din depozițiile martorilor audiați în apărare rezultă că acuzatul a dispersat gantierile din Galați, T. Severin, Giurgiu și Constanța, deși Germanii se opuneau, reușind astfel să le salveze și că a întrerupt navigația pe Dunăre în timp ce fluviul era presărat cu mine magnetice, deși Germanii nu vroiau aceasta (decl.mart.contra-amiral August Roman); că a făcut poate diligențele ca România să execute obligațiunile ce avea la gurile Dunării, pentru ca să nu se dea prilej Germaniei și Italiei să intervină (decl.mart.vice-amiral Preda Fundățeanu); că, fiind comandant a Corpului II Armată, a luat parte la cucerirea Budapestei, luptând până în Munții Cehoslovaciei și a fost citat prin ordin de zi de către Inaltul Comandament Român, aducându-i-se mulțumiri și de către Comandamentul Militar Sovietic (v.anexele cu memoriul la dosar);

Având în vedere că toate aceste împrejurări, ca și declarațiunile martorilor Constantin Năstase, general în rezervă Nicolae Stoenescu, comandor Virgil Popescu, constituiesc în drept circumstanțe atenuante ce nu pot apăra de pedeapsă pe acuzat, dar care duc la micșorarea ei;

Că pe cale de consecință, acuzatul urmează a fi condamnat să sufere 10 ani temniță grea pentru faptul prevăzut de art. 2. lit.a. din legea 312/1945 și pedepsit de art.3 alin. 2 și 6 din aceeași lege, comb.cu art.157 cod penal, texte ce s'au enunțat în ședință publică, degradare civică pe acelaș termen și confiscarea averii în folosul Statului cu titlul de despăgubiri civile;

14).- Acuzatul Ion D. Enescu, arhitect, trimis în judecată pentru faptul că funcționând în guvernul Ion Antonescu ca subsecretar de Stat la Ministerul Muncii dela data de 5 Iulie 1943 până la 23 August 1944, a căutat să susțină războiul contra Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice, spre exemplificare actul de acuzare arată că numitul a îndemnat la continuarea războiului prin articolul "Pastele și Muncitorii" publicat în revista "Muncitorul Român", din 15 Aprilie 1944 și printr'o scrisoare adresată lui von Klinger, ministrul Germaniei la București; că, în acelaș scop, a sprijinit trimiterea și menținerea la muncă în Germania a muncitorilor români, făcând totodată propagandă în scris și prin conferințe în favoarea Germaniei hitleriste;

Având în vedere că din actele dela dosar și din interogatorul acuzatului se constată că acesta a funcționat ca subsecretar de Stat la Ministerul Muncii între datele sus arătate;

Având în vedere că acuzatul, necontestând că este autorul articolului "Pastele și Muncitorii", al articolului "Construcțiile și Arhitectura Germaniei de azi", apărut în Buletinul Asociației Româno-Germane No.3 din 3 Iunie 1943 și al conferinței cu același subiect reproducă în "Glasul micii industrii", din 20 Martie 1943, se apără susținând că ele nu au nici un caracter politic, după cum afirmă acuzarea;

Deasemeni în apărare acuzatul, departe de a recunoaște că a trimis muncitori români în Germania, susține că a căutat să readucă în țară pe muncitorii trimiși acolo de predecesorul său, în care scop a trimis în Germania pe secretarii generali ai acelu subsecretariat;

În apărare acuzatul mai susține că a intrat în guvern nu în vederea continuării războiului, ci din potrivă pentru ca țara să iasă din război, întrucât fostul mareșal Antonescu la asigurat că voește să iasă din război, spunându-i că au început tratative în acest sens la Ankara, Madrid, și Stockholm și că, chiar în acest moment se duceau tratative la Roma, de către Mihail Antonescu în realizarea acestui scop; că în orice caz dânsul a avut un rol de tehnician iar nu atribuțiuni politice, dat fiind că a funcționat ca subsecretar de Stat și nu ca ministru;

Având în vedere că, Curtea de Apel secția VIII-a sesizată cu judecarea, a înlăturat pentru motivele arătate în cuprinsul deciziei sale, acuzațiunea de trimitere la muncă în Germania a muncitorilor români, și nu a reținut în sarcina acuzatului nici faptul că prin scrierile incriminate acesta ar fi făcut propagandă în favoarea Germaniei hitleriste, fapt pe care l-a înlăturat;

Având în vedere că întrucât procesul a venit în fața acestei instanțe în urma casării, iar potrivit art.49c procedură penală, în caz de casare, actele de instrucție urmate și notele cuprinzând cele arătate de intimat și de martori, care nu au fost desființate prin admiterea recursului, își păstrează puterea rezultă că această Curte nu mai urmează a examina acele acuzațiuni ce au fost înlăturate de către secția VIII-a a acestui Curți;

Considerând că întrucât acuzatul a acceptat în guvernul Antonescu, în timp ce războiul continua și fără a fi fost obligat la aceasta, rezultă că el s'a solidarizat cu guvernul și a achiesat astfel la hotărîrea de continuare a războiului împotriva Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice și Națiunilor Unite, achiesară cerută ca element constitutiv al infracțiunii prevăzută de art.2 lit.a. din legea 312/1945;

Că astfel fiind, responsabilitatea acuzatului rămâne angajată în cadrul acestui text de lege;

Apărarea ce acuzatul își construiește, amune că a acceptat să participe la guvern întrucât fostul mareșal Antonescu îl asigurase că s'au pornit tratative în scopul ieșirii României din război, este inoperantă în cauză, față de dispozițiunile art.2 lit.a.din menționata lege, întrucât ceea ce în acest text incriminează este hotărîrea de declarare a războiului și în fapt este stabilit că războiul a continuat după ce acuzatul a primit funcțiunea de subsecretar de Stat;

Deasemeni este lipsită de eficiență în cauză și apărarea acuzatului că la Subsecretariatul de Stat ce a condus a avut numai rolul de tehnician, ca și apărarea că a funcționat ca subsecretar de Stat și nu ca ministru, deoarece responsabilitatea ce se degajează în cadrul art.2 lit.a. din legea 312/1945 din participarea la opera de guvernare, nu este în funcție de calitatea în virtutea căreia i s'a încredințat demnitatea, ci este legată exclusiv de acceptarea oricărei demnități fie ca ministru fie ca subsecretar de Stat, al cărei efect se reflectează în hotărîrea de continuare a războiului, ca voință colectivă a guvernului;

Având în vedere că din depozitiile martorilor propuși în apărare rezultă că acuzatul a înlocuit din funcțiuni pe cei ce aveau idei cuziste s'au legionare, cu elemente alese după criterii de capacitate chiar cu elemente de stînga (decl.mart.Victor Vlașiu); că a condus ajutoare muncitorilor dela minele Căminești (decl.mart.Cornel Todea); că a avut înțelegere omenească față de evreii ce solicitau ajutor în acel timp (decl.mart.Dr.Alexandru Suceveanu, Amalia Zuckerman, Esthera Goldemberg, Iosif Fiser, Edith Zilberman, Isidor Haimovici);

Că aceste împrejurări ca și arătările martorilor Ion Petrovici, Iulian Neumescu, St.Petrescu, Emil Odăgescu și Paul Porumbeanu, constituiesc în favoarea sa circumstanțe atenuante ce duc la atenuarea pedepsei;

Că astfel fiind, acuzatul Ion D.Enescu, arhitect, urmează a fi condamnat să sufere 12 ani temniță grea pentru faptul prevăzut de art.2 lit.a. din legea 312/1945 și pedepsit de art.3 alin.2 și 6 din aceeași lege, comb.cu art.157 cod penal, texte ce au fost anunțate în ședința publică, degradare civică pe același termen și confiscarea averii în folosul Statului cu titlul de despăgubiri civile;

15).- Acuzatul Petre Strihan, profesor universitar, trimis în judecată pentru faptul că a funcționat ca subsecretar de Stat la Ministerul Afacerilor Interne, în guvernul Antonescu, dela data de 5 Ianuarie 1942 până la 23 August 1944, în care calitate a luat parte la 19 Consilii de Miniștri, între care și la acelea din 25 Iunie 1942, 8 Iulie și 21 Iulie 1944, referitoare la continuarea războiului; că deasemeni a luat parte la 26 ședințe ale Delegației Economice în care s'a discutat aservirea economiei țării; că a scris o carte despre "Conceptia Administrativă a Național Socialismului" și că a ținut un discurs cu ocazia venirii în țară a ministrului german Wilhelm Stuckart, în care a prezădit războiul hitleristo-antonescian, întrebunțând expresiunea "Unser Kampf" ;

Având în vedere că prin actul de acuzare se arată că toate aceste fapte duc la concluziunea că numitul acuzat a militat pentru hitlerism și că întrucât acesta a făcut parte din guvernul Ion Antonescu, ca subsecretar de Stat, în timp ce România se găsea în stare de război cu Uniunea Republicilor Socialiste

Sovietice, el și-a manifestat voința și și-a dat adeziunea la continuarea războiului, săvârșind astfel infracțiunea prevăzută de art.2 lit.a. din legea 312/1945;

Având în vedere că din actele dela dosar și din interogatoriul acuzatului se constată că aceasta a funcționat ca subsecretar de Stat la Ministerul Afacerilor Interne dela 5 Ianuarie 1942 până la 23 August 1944;

Având în vedere că întrucât Curtea de Apel secția VIII-a -sesizată cu judecarea - a înlăturat pentru motivele arătate în cuprinsul deciziei sale acuzațiunile trase din cartea "Concepția administrativă a Național-Socialismului" și a constatat că acuzatul nu a ținut discursul incriminat și procesul a venit în fața acestei instanțe, în urma casării, iar potrivit art.49o procedura penală, în caz de casare, actele de instrucțiune urmate și notele cuprinzând cele arătate de intimat și de martori, cari nu au fost desființate prin admiterea recursului, își păstrează puterea, rezultă că această Curte nu mai urmează a examina acele acuzațiuni, ce au fost înlăturate de către secția VIII-a a acestei Curți;

Considerând că întrucât acuzatul a acceptat să intre în guvernul Antonescu în timp ce războiul continuă și fără a fi fost obligat a face aceasta, rezultă că el s'a solidarizat cu guvernul și s'a integrat în opera de guvernare, achiesând astfel la hotărîrea de continuare a războiului împotriva Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice și Națiunilor Unite, achiesare cerută ca element constitutiv al infracțiunii prevăzută de art. 2 lit. a.din legea 312/1945;

În ce privește apărarea acuzatului că a fost numit în funcțiunea de subsecretar de Stat cu atribuțiuni pur administrative, deci ca tehnician, iar nu pentru partea politică a Ministerului - Politic și Siguranța Statului - pe care le conducea un alt subsecretar de Stat - generalul Piki Vasiliu;

Având în vedere că această apărare este lipsită de eficiență, deoarece responsabilitatea ce se degajează din participarea la opera de guvernare, nu este în funcție de calitatea în virtutea căreia i s'a încredințat demnitatea de subsecretar de Stat, ci este legată exclusiv de acceptarea acestei demnități, al cărei efect se concretizează în hotărîrea de continuare a războiului ca voință colectivă a guvernului;

Având în vedere că în apărare acuzatul mai susține următoarele:

1). Că fiind numit în funcțiunea de subsecretar de Stat și nu în funcțiunea de ministru, nu a putut avea răspundere politică efectivă, element constitutiv cerut de art.1 lit.a. din legea 312/1945 și care este cuprins implicit și în art.2 lit.a. deși nu este scris "in terminis";

2). Că legea 291/1947 intervenită ulterior, înlocuiește legea No.312/1945 și, reluând dispozițiunile art. 1 lit.a. și b. din această ultimă lege, le contopește în art. 2 lit.a., iar în lit. b. de sub acest articol menține textul art.2 lit.a. din vechea lege, căruia i se adaugă elementul: "răspunderea politică efectivă", că potrivit art.11 din legea 291 care este ulterioară, procesul de față urmează a se judeca după prevederile acestei legi, întrucât el se află în curs - după casare -, iar art.11 din legea 291 este categoric în această privință;

În ce privește apărările invocate de acuzat:

Având în vedere că întrucât din cuprinsul legii 312/1945 se constată că elementul răspunderii politice efective este cerut numai în ce privește comiterea infracțiunii prevăzută de art.1 lit. a, și acest element nu mai este impus de celelalte texte ale legii, rezultă că legiuitorul a înțeles să sancționeze chiar pe aceia care, fără a fi avut o răspundere politică efectivă, au comis infracțiunile prevăzute de lege;

Aceasta se desprinde atât din textul legii, care are un caracter general și sancționează pe toți acei ce au avut răspundere politică efectivă ca și pe cei lipsiți de acest atribut, fie persoane oficiale, fie particulare, cât și din spiritul și rațiunea ei;

Având în vedere că întrucât legea nu cere în mod expres răspunderea politică efectivă pentru infracțiunea prevăzută de art.2 lit.a., ce se impută acuzatului, această răspundere nu poate fi cuprinsă în mod implicit în text pe cale de deducție, pentru că legea este de strictă interpretare și este de principiu că "ubi lex voluit, dixit, ubi tacuit, noluit";

Având în vedere că, dacă art.2 lit.a., sancționează pe cei ce au hotărât declararea sau continuarea războiului contra Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice și Națiunilor Unite fără a mai cere elementul răspunderii politice efective, acest text nu poate fi interpretat decât în sensul că privește pe cei ce au făcut parte din guvernul Ion Antonescu, fie ca miniștri fie ca subsecretari de Stat, deoarece numai membrii acestui guvern și-au angajat răspunderea în a susține regimul, răspunderea ce are cu caracter indivizibil și se reșfrânge asupra întregului guvern;

Această răspundere nu poate fi înlăturată de sub incidența legii 312/1945, pentru motivul invocat de apărare că, pentru a exista infracțiunea de hotărâre a declarării sau continuării războiului, este necesară răspunderea politică efectivă fără de care acest act juridic nu poate avea nici-o valoare, deoarece ar însemna că Art.2 Lit. a din legea 312/1945, în temeiul căreia acuzatul este trimis în judecată să nu aibe nici o rațiune;

Că prin urmare, o justă și legitimă interpretare a textului nu poate duce decât la concluzia că obiectivul urmărit de legiuitor, a fost sancționarea celor vinovați de dezastrul țării, dezastru provocat prin hotărârea de declarare sau continuare a războiului, acte ce rezultă din participarea la opera de guvernare, care au fost susținută prin colaborarea comună a membrilor componenți ai guvernului în care se cuprind și subsecretarii de Stat, indiferent de elementul răspunderii politice efective, colaborare ce au insușit ca voință și manifestare colectivă în acțiunea politică întreprinsă, de care nu s'au desolidarizat și a cărei finalitate a fost dezastrul țării;

A admite orice altă interpretare ar însemna că textul este lipsit de sens, ceace n'a putut fi intenția legiuitorului;

Având în vedere că, dacă este adevărat că legea No.291 publicată în M.O. No. 189 din 18 August 1947, prevede în Art.11 că: "procesele în curs de judecată în temeiul legii 312/1945, urmează a fi judecate potrivit legii 291/1947, totuși acest text a fost rectificat prin "erata" apărută în M.O. 200 din 1 Septembrie 1947, pag.7923, în sensul că judecata se va face potrivit prevederilor legii 312/1945;

Având în vedere că întrucât art.11 al legii 291/1947, a fost publicat eronat în M.O., iar eroarea s'a rectificat ulterior,

rezultă că legea 312/1945, rămâne a se aplica în speță, aceasta nefiind abrogată prin art.11 al legii noi, care, după s'a arătat mai sus, a fost rectificat, rectificare ce este opozabilă și, în consecință își produce efectul;

Că astfel fiind, apărările invocate de acuzat sunt lipsite de eficiență în cauză și urmează a se înlătura;

Având în vedere că apărările de sub pct.1 și 2 ce s'cu formulat de către acuzatul Petre Strihan au fost însușite de ceilalți acuzați, ele urmează a fi înlăturate pentru motivele mai sus arătate, în ce privește pe fiecare acuzat;

Având în vedere că din depozițiile martorilor audiați în apărare reese că acuzatul s'a opus la numirea notarilor sași în localitățile săsești (decl.mart.Alex.Ionescu); că a arătat sollicitudine evreilor ce-i cereau sprijinul (decl.mart.Dr.H.Aronovici, W.Fildermann, Marcel Pușco);

Având în vedere că aceste împrejurări, că de asemeni și depozițiile martorilor Radu Cioculescu, Radu Davidescu, B.Păcuraru, Serban Cioculescu, Constantin Dragu, G-1 Nicolae Stoenescu, Dumitru Ciurileanu, Floru Andronic, Eugen Cristescu și Dumitru Popescu, audiați tot în apărare, constituiesc în favoarea acuzatului circumstanțe atenuante ce pot duce la micșorarea pedepsei;

Că pe cale de consecință, acuzatul Petre Strihan, Prof.Univ., urmează a fi condamnat să sufere 10 ani temniță grea pentru faptul prevăzut de art.2 lit.a din legea 312/1945 și pedepsit de art.3 al.2 și 6 din aceeași lege, combinat cu art.157 cod penal, texte ce au fost enunțate în ședință publică, degradare civică pe același termen și confiscarea averii în folosul Statului, cu titlul de despăgubiri civile;

16) Acuzatul Ion Arbore, General în rezervă, trimis în judecată pentru faptul că funcționând în Guvernul Ion Antonescu, în calitate de Subsecretar de Stat la Ministerul Aprovizionării Armatei și Populației Civile, dela data de 13 Iunie 1943, până la 23 August 1944 și participând până la mai multe ședințe ale Consiliului de Miniștri și ale Delegației Economice, s'a solidarizat implicit cu actele Guvernului și cu voința de a continua războiul contra URSS și Națiunilor Unite;

Având în vedere că din actele dela dosar și interogatoriul acuzatului, se constată că acesta a funcționat între datele sus arătate ca Subsecretar de Stat al Ministerului Apărării Naționale, pentru Aprovizionarea Armatei și Populației civile și că a participat la mai multe consilii de miniștri și la ședințele delegației economice;

Considerând că, întrucât acuzatul a acceptat funcțiunea de Subsecretar de Stat și a făcut parte dintr'un Guvern, care declarase și continua războiul, rezultă că a achiesat la politica guvernului concretizată în hotărârea de continuare a războiului, achiesare ce-rută ca element constitutiv al infracțiunii prevăzută de art.2 lit.a din legea 312/1945;

Că, astfel fiind, responsabilitatea acuzatului rămâne angajată în cadrul acestui text de lege;

Având în vedere că în apărare acuzatul susține că:

a) nu a în eplinit funcțiunea de ministru, ci numai pe aceea de Subsecretar de Stat, care nu angajează nicio răspundere politică, Subsecretariatul de Stat condus de el, fiind numai un organ de supraveghere și control;

b) Că fiind General în activitate, numirea sa ca Subsecretar de Stat trebuie considerată ca un serviciu comandat, pe care era obligat să-l primească;

c) Că nu s'a putut retrage din funcțiunea ce i s'a încredințat întrucât legea din 19 Ianuarie 1942 îi interzicea să facă acest lucru;

d) Că la data când a intrat în Guvern se duceau tratative pentru ca țara să iasă din război și era de acord cu scopul urmărit;

e) Că a dus o politică antigermană, atât pe front, cât și în interior ca șef de Stat Major al Armatei a 3-a, cât și în interior ca subșef al Marelui Stat Major al Armatei și ca Subsecretar de Stat al Ministerului Aprovizionării.

In ce privește prima apărare:

Având în vedere că întrucât responsabilitatea ce se degajează în cadrul art.2 lit.a din legea 312/1945, este legată numai de participarea la opera de guvernare care a dus țara la dezastru, iar nu de calitatea de ministru sau subsecretar de Stat pe care cineva a avut-o în guvern, rezultă că apărarea acuzatului este lipsită de eficiență în cauză;

In ce privește a doua apărare:

Având în vedere că acuzatul -fiind general în activitate- se găsea în situația de subordonare față de fostul mareșal Antonescu, numai sub raport de serviciu militar și numai sub acest raport ar fi fost obligat să execute ordinele primite;

Ori, demnitatea de subsecretar de stat fiind de natură politică, putea să nu fie acceptată de acuzat, care nu putea fi ținut responsabil de acest refuz, dat fiind că nu aveau nicio legătură cu serviciul militar comandat, care privește numai disciplina în ostire raportată la ordine și servicii militare iar nu la funcțiuni de natură politică;

Că, în afară de aceasta, întrucât prin art.14 din convenția de armistițiu, s'a impus guvernului și înaltului comandament român obligația arestării și judecării persoanelor acuzate de crime de război, iar legea 312/1945, își are izvorul în această convenție, rezultă că în interpretarea ei trebuie să se țină seama de obiectivul urmărit de legiuitor, pentru că a admite contrariul că prin art.14 din convenție s'a impus numai pedepsirea celor ce au comis crime de război prin fapte personale, depășind regulile internaționale ale războiului, ar însemna că legea este lipsită de sens și nu acesta a putut fi intenția legiuitorului;

Că prin urmare și această apărare este inoperantă în cauză;

In ce privește a treia apărare:

Având în vedere că întrucât din termenii legii No.45 din 19 Ianuarie 1942, rezultă că prin ea se penalizează lipsa dela serviciu a salariaților publici, iar nu acceptarea unei demnități sau părăsirea acesteia prin demisiune, reiese că nici această apărare nu este fondată;

In ce privește a patra apărare:

Având în vedere că din depoziția martorului Gen.Leonida Paul, propus în apărare și audiat în fața acestei Curți, se constată că acuzatul a fost de acord cu tratativele duse de Stirbey și

Vișoianu, la Cairo, în vederea ieșirii României din război;

Având în vedere că, dacă în fapt acest lucru este exact, totuși apărarea acuzatului nu poate fi primită față de dispozițiile art. 2 lit. a din legea 312/1945, întrucât ceea ce acest text incriminează este hotărârea de declarare și continuare a războiului și în fapt rămâne stabilit că războiul a continuat după ce acuzatul a primit demnitatea de Subsecretar de Stat;

În ce privește ultima apărare:

Având în vedere că din depozițiile martorilor audiați în apărare rezultă că pe frontul de Est, acuzatul era în conflict permanent cu germanii (decl. mart. G-1 Socrate Mardare, Gen. Leonida Paul, Colonel Radu Davidescu); că a organizat câteva mari unități pentru orice eventualitate în interior, ce au acționat după 23 August 1944 (decl. mart. Socrate Mardare); că s'a opus înrolării tinerilor de origine sașă în armata germană (decl. mart. G-1 Enache Borcescu); că se opunea cereilor germane privind latura economică (decl. mart. G-1 Sireteanu, ing. Traian Buradescu);

Având în vedere că aceste împrejurări, ca, deasemeni și arătările martorilor Constantin Agelescu, August Filip, Radu Cioculescu, Col. Andrei Ciocănescu, Gheorghe Minescu și Dumitru Popescu, constituiesc în drept circumstanțe atenuante, ce nu înlătură culpabilitatea acuzatului, întrucât după cum s'a arătat mai sus responsabilitatea este angajată în cadrul art. 2 lit. a exclusiv de acceptarea funcției de subsecretar de stat, al cărei efect se reflectează în hotărârea de continuare a războiului ca voință colectivă a guvernului, dar pot duce la micșorarea pedepsei;

Că astfel fiind, acuzatul Ion Arbore, General în rezervă, urmează a fi condamnat să sufere 10 ani temniță grea, pentru faptul prevăzut de art. 2 lit. a din legea 312/1945, și pedepsit de art. 3 al. 2 și 6 din aceeași lege, combinat cu art. 157 c. penal, texte ce au fost emunțate în ședință publică, degradare civică pe același termen și confiscarea averii în folosul Statului, cu titlul de despăgubiri civile.-

17) Acuzatul Gheron Netta, trimis în judecată pentru faptul că a funcționat ca ministru al finanțelor, în guvernul Ion Antonescu, dela 1 Aprilie 1944 până la 23 August 1944; că a luat parte la mai multe ședințe ale consiliului de miniștri și la ședințele delegației economice și că aplicând convenția din Februarie 1944, a mărit finanțarea trupelor germane cu sume suplimentare, fapte din care rezultă că și-a dat adeziunea la continuarea războiului contra Națiunilor Unite;

Având în vedere că din actele dela dosar și din interogatoriile acuzatului se constată că acesta a funcționat ca ministru al finanțelor, între datele sus menționate; că în această calitate a luat parte la mai multe ședințe ale consiliului de miniștri și ale delegației economice; că în luna Februarie 1944 s'a încheiat o convenție între România și Germania prin care se stabilise ca România să acorde 3 miliarde lei lunar pentru întreținerea trupelor germane pe teritoriul ei și că la începutul lunii Aprilie 1944 - mărindu-se efectivul acestor trupe - s'au acordat, la cererea germanilor și cu aprobarea Președinției consiliului de miniștri, avansuri în contul sumelor ce li se mai cuveneau până la expirarea convenției;

Având în vedere că întrucât acuzatul a acceptat demnitatea de ministru și a făcut parte din guvernul Antonescu în timp ce războiul continua, această acceptare, unită cu activitatea desfășurată...

este de natură a face Curții convingerea că dânsul s'a solidarizat cu politica guvernului și a schiesat la hotărîrea de continuare a războiului;

Având în vedere că prin faptul acceptării și participării sale în acest guvern, responsabilitatea acuzatului rămâne angajată în cadrul art.2 lit.a din legea 312/1945;

Având în vedere că în apărare acuzatul susține că a primit această înaltă funcțiune determinat de rugămintea d-lui Constantin Angelescu, Guvernator în acel timp al Băncii Naționale, de a salva finanțele țării, cari din cauza evenimentelor războiului se găseau în adevărat haos și că el nu a făcut decât o operă de lichidare a războiului;

De asemenea acuzatul mai susține în apărare că a acceptat să intre în guvern întrucât în acel timp se purtau tratative pentru ieșirea României din război și că a sistat primele ce se plăteau ofițerilor de dincolo de Nistru;

Având în vedere că din depoziția martorului Constantin Angelescu, se constată că acesta a recomandat fostului mareșal Antonescu pe acuzat ca om de specialitate în a redresa finanțele;

Având în vedere că, chiar dacă este exact în fapt că acuzatul a intrat în guvern în scopul arătat, această apărare este lipsită de eficiență în cauză, deoarece responsabilitatea ce se degajează în cadrul art.2 lit.a, este legată exclusiv de acceptarea demnității de ministru, funcțiune care angajează răspunderea prin aceea că textul incriminează hotărîrea de continuare a războiului și este stabilit în fapt că războiul a continuat și după ce acuzatul a primit această funcțiune;

Având în vedere că deși în fapt se stabilește că acuzatul a sistat primele ce se plăteau ofițerilor de dincolo de Nistru, (decl. mart.G-1 Vintilă Davidescu) și a comprimat volumul comenzilor pentru armată (decl.mart.Redu Cătuneanu), totuși nici această apărare nu este eficientă în cauză, întrucât, după cum s'a arătat mai sus, responsabilitatea este angajată exclusiv de acceptarea funcțiunii de ministru;

Pentru aceleași motive, este inoperantă și apărarea formulată de acuzat, că a acceptat să intre în guvernul Antonescu la o dată când se purtau tratative pentru ieșirea din război a României;

Având în vedere că din depozițiile martorilor audiați în apărare, în fața acestei Curți, rezultă că acuzatul nu a avut simpatie pentru Germani (decl.mart.Alex.Pleniceanu); că a ajutat pe evrei în timpul prigoanei (decl.mart.Leopold Chapier);

Având în vedere că aceste împrejurări ca, de asemeni și arătările martorilor Serban Voinea, Zisu Weintraub, G-1 Petre Cămină, constituiesc în drept circumstanțe atenuante ce nu pot apăra de pedeapsă, dar cari duc la micșorarea ei;

Că, astfel fiind, acuzatul Gheron Netta urmează a fi condamnat să sufere 10 ani temniță grea pentru faptul prevăzut de art.2 lit.a din legea 312/1945 și pedepsit de art.3 alin.2 și 6 din aceeași lege, combinat cu art.57 cod penal, texte ce s'au enunțat în ședință publică, degradare civică pe același termen și confiscarea averii în folosul Statului cu titlul de despăgubiri civile;

Văzând și dispozițiunile art.64 c.penal, cum și dispozițiunile art.371 și 112 și urm., din cod.pr.penală;

CURTEA
PENTRU ACESTE MOTIVE

Ascultând și concluziunile d-lui procuror general,
în numele legii

DECIDE:

Condamnă pe acuzatul MIRCEA CANGICOV, român ortodox, în vârstă de 60 ani, avocat, născut în orașul Bacău și domiciliat în București Str. Episcopiei No. 1 și în prezent arestat preventiv în Penitenciarul Văcărești, să sufere 20 (douăzeci) ani detențiune grea, cu degradațiune civică pe același termen, pentru faptele prevăzute de art. 1 alin. b din legea 312/1945 și sancționate de art. 3 alin. 1 și 6 din aceeași lege;

Condamnă pe acuzatul Grigore Georgescu, în vârstă de 61 ani, român ortodox, general pensionar, născut în orașul Craiova jud. Dolj, și domiciliat în București, Str. Sf. Voivozi No. 20, în prezent arestat preventiv în Penitenciarul Văcărești, să sufere 3 (trei) ani temniță grea pentru faptele prevăzute de art. 2 lit. a din legea 312/1945 și sancționate de art. 3 alin. 2 și 6 din aceeași lege, cu aplicațiunea art. 157 din c. penal, cu degradarea civică pe același termen;

Condamnă pe acuzatul Ion SICHITIU, în vârstă de 68 ani, român ortodox, născut în Comuna Rugi jud. Gorj și domiciliat în București Str. Barbu Delavrancea No. 9, în prezent arestat preventiv în Penitenciarul Văcărești, să sufere 10 (zece) ani temniță grea pentru faptele prevăzute de art. 2 lit. a din legea 312/1945 și sancționate de art. 3 alin. 2 din aceeași lege, cu aplicațiunea art. 157 din c. penal la degradarea civică pe același termen;

Mai condamnă pe numitul acuzat și la 3 (trei) ani detențiune riguroasă pentru faptele prevăzute de art. 2 lit. a și pedepsite de art. 3 alin. 1 din legea 312/1945.-

În baza art. 101 c. penal, numitul acuzat va executa pedeapsa cea mai grea și anume pe aceea de 10 ani temniță grea.-

Condamnă pe acuzatul ION MARIAN, în vârstă de 65 ani, român ortodox, agricultor, născut în orașul Calafat jud. Dolj și domiciliat în București Bd. Lascăr Catargiu No. 3, în prezent arestat preventiv în Penitenciarul Văcărești la 10 ani (zece ani) temniță grea, pentru faptele prevăzute de art. 2 lit. a din legea 312/1945 și sancționate de art. 3 alin. 2 din aceeași lege, cu aplicațiunea art. 157 din c. pen., precum și la degradațiune civică pe același termen.

Condamnă pe acuzatul Mircea VULCANBSCU, în vârstă de 43 ani născut și domiciliat în București, Str. Popa Soare No. 16, în prezent arestat preventiv în Penitenciarul Văcărești, fost funcționar public în Ministerul Finanțelor, să sufere 8 (opt) ani temniță grea, pentru faptele prevăzute de art. 2 lit. a din legea 312/1945 și sancționate de art. 3 alin. 2 din aceeași lege, cu aplicațiunea art. 157 din c. penal;

Mai condamnă pe numitul acuzat la 3 (trei) ani detențiune riguroasă, pentru faptele prevăzute de art. 1 lit. a și sancționate de art. 3 alin. 1 din legea 312/1945 și la degradare civică pe timp de 8 ani.-

În baza art. 101 din c. penal, numitul acuzat va executa pedeapsa cea mai grea de 8 (opt) ani temniță grea.

Condamnă pe acuzatul ALEXANDRU MARCU, în vârstă de 53 ani, român ortodox, născut în Com. Burdujeni jud. Suceava și domiciliat în București Str. Stirbey Vodă No. 20, în prezent arestat preventiv în

Penitenciarul Văcărești, prof.univ., să sufere 12 (doisprezece) ani temniță grea, pentru faptele prevăzute de art.2 lit.a din legea 312 din 1945 și sancționate de art.3 alin 2 și ultim din aceeași lege, cu aplicatiunea art.157 c.penal și cu degradare civică pe același termen;

Mai condamnă XH pe numitul acuzat să sufere 5 (cinci) ani detențiune riguroasă pentru faptele prevăzute de art.1 alin.b din legea 312/1945 și sancționate de art.3 alin 1 din aceeași lege;

În baza art.101 din c.penal, numitul acuzat va executa pedeapsa cea mai mare și anume pe aceea de 12 ani temniță grea, cu degradarea civică pe același termen.

X Condamnă pe acuzatul GHEORGHE JIENESCU, în vârstă de 52 ani, român ortodox, născut în Com.Bustu jud.Dolj și domiciliat în București Str.Muzelor No.13, în prezent arestat preventiv în Penitenciarul Văcărești, general pensionar, să sufere 20 (douăzeci) ani temniță grea pentru faptele prevăzute de art.2 alin.a din legea 312/1945 și sancționate de art.3 alin.2 din aceeași lege cu aplicatiunea art.157 din codul penal și la degradare civică pe același termen.

Mai condamnă pe numitul acuzat la 5 (cinci) ani detențiune riguroasă, pentru faptele prevăzute de art.1 lit.b din legea 312/1945 și sancționate de art. 3 alin.1 din aceeași lege; conf.art.101 c. penal, numitul acuzat va executa pedeapsa cea mai grea și anume pe aceea de 20 (douăzeci) ani temniță grea cu degradare civică pe același termen.

X Condamnă pe acuzatul Stavri Ghiolu, în vârstă de 48 ani, român ortodox, născut în orașul Zimnicea jud.Teleorman și domiciliat în București Str.Nicolae Ionescu No.17, în prezent arestat preventiv în Penitenciarul Văcărești, inginer, prof.univ., să sufere 8 (opt) ani temniță grea pentru faptele prevăzute de art.2 alin a din legea 312/1945 și pedepsite de art.3 alin 2 din aceeași lege, cu aplicatiunea art.157 din c.penal, și la degradare civică pe același termen.

X Condamnă pe acuzatul OVID VLADESCU, în vârstă de 34 ani, român ortodox, domiciliat în București Str.General Broșteanu No.11, prof.univ., în prezent dispărut, la muncă silnică pe viață, pentru faptele prevăzute de art.2 alin.a din legea 312/1945 și sancționate de art.3 alin.2 din aceeași lege, precum și la 20 (douăzeci) ani detențiune riguroasă pentru faptele prevăzute de art.2 lit.c și sancționate de art.3 alin.1 din legea 312/1945;

Conform art.101 din c.penal, numitul acuzat va executa pedeapsa cea mai grea și anume muncă silnică pe viață, cu degradare civică pe același termen.

X Condamnă pe acuzatul CONSTANTIN St.CONSTANTIN, în vârstă de 57 ani, român ortodox, născut și domiciliat în București Str.Planteilor No.15, general în rezervă, la 10 (zece) ani temniță grea pentru faptele prevăzute de art.2 alin.a și sancționate de art.3 alin 2 din legea 312/1945.

Mai condamnă pe numitul acuzat la 5 (cinci) ani detențiune riguroasă pentru faptele prevăzute de art.2 alin.c din legea 312/1945 și sancționate de art.3 alin 1 din aceeași lege, cu aplicatiunea art.157 c.penal cum și la degradare civică pe termen de 10 ani;

În baza art.101 din c.penal, numitul acuzat va executa pedeapsa cea mai grea și anume pe aceea de 10 (zece) ani temniță grea, cu degradare civică pe același termen.-

Condamnă pe acuzatul ION C. PETRESCU, în vârstă de 54 ani, român ortodox, născut în Com. Rădești jud. Muscel, domiciliat în București Str. Dr. Lister No. 51, prof. univ., în prezent arestat preventiv în Penitenciarul Văcărești, să sufere 6 (șase) ani temniță grea, pentru faptele prevăzute de art. 2 lit. a și sancționate de art. 3 alin. 2 din legea 312/1945, combinat cu art. 157 c. penal și la degradare civică pe același termen.

Condamnă pe acuzatul VICTOR ILIESCU, în vârstă de 63 ani, român ortodox, născut în Com. Singureni jud. Vlașca și domiciliat în București Bd. Brătianu No. 30, general pensionar, în prezent arestat preventiv în Penitenciarul Văcărești, să sufere 10 (zece) ani temniță grea pentru faptele prevăzute de art. 2 lit. a și sancționate de art. 3 alin. a din legea 312/1945, combinat cu art. 157 c. penal și cu degradare civică pe același termen.

Condamnă pe acuzatul NICOLAE SOVA, în vârstă de 61 ani, român ortodox, născut în Comuna Poduri jud. Bacău, domiciliat în București Str. Brezoiu No. 29, în prezent arestat preventiv în Penitenciarul Văcărești, general pensionar, să sufere 10 (zece) ani temniță grea pentru faptele prevăzute de art. 2 lit. a și sancționate de art. 3 alin. 2 din legea 312/1945 cu aplicațiunea art. 157 c. penal și cu degradare civică pe același termen.

Condamnă pe acuzatul ION D. ENESCU, în vârstă de 63 ani, român ortodox, născut în orașul Curtea de Argeș și domiciliat în București Str. Franklin No. 9, arhitect, în prezent arestat preventiv în Penitenciarul Văcărești, să sufere 12 (doisprezece) ani temniță grea, pentru faptele prevăzute de art. 2 lit. a și sancționate de art. 3 alin. 2 din legea 312/1945, cu aplicațiunea art. 157 c. penal, și la degradare civică pe același termen.

Condamnă pe acuzatul PETREȘTRIHAN, în vârstă de 48 ani, român ortodox, născut în orașul Mizil jud. Buzău și domiciliat în București Str. Roma No. 25, prof. univ., să sufere 10 (zece) ani temniță grea pentru faptele prevăzute de art. 2 lit. a și sancționate de art. 3 alin. 2 din legea 312/1945, combinat cu art. 157 c. penal și la degradare civică pe același termen.

Condamnă pe acuzatul ION ARBORE, în vârstă de 55 ani, român ortodox, născut în Com. Cucuteni jud. Iași și domiciliat în București Bd. Palatul Cotroceni No. 43, general în rezervă să sufere 10 (zece) ani temniță grea pentru faptele prevăzute de art. 2 lit. a și sancționate de art. 3 alin. 2 din legea 312/1945 combinat cu art. 157 c. penal, și la degradare civică pe același termen;

Condamnă pe acuzatul GHERON NETTA, în vârstă de 66 ani, român ortodox, născut în orașul T. Severin și domiciliat în București Str. Antim No. 49, prof. univ., în prezent arestat preventiv în Penitenciarul Văcărești, să sufere 10 (zece) ani temniță grea, pentru faptele prevăzute de art. 2 alin. a și sancționate de art. 3 alin. 2 din legea 312/1945 cu aplicațiunea art. 157 c. penal și la degradare civică pe același termen.

In baza art. 3 alin. final și art. 16 din legea 312/1945, dispune confiscarea averii tuturor acuzatilor arătați mai sus în folosul Statului, cu titlu de despăgubiri civile.-

In baza art. 371 c. proc. penală, ordonă arestarea numiților condamnați.

Compută în calculul pedepselor, închisoarea făcută până astăzi, de fiecare acuzat, în arestul preventiv.

In temeiul art. 112 și urm. c. proc. penală, obligă pe numiții condamnați să plătească Statului suma de Lei 18.000 (optsprezece mii)

./..

lei in mod solidar, cu titlul de cheltueli de procedură.-

Cu recurs.

Data și cetită în ședință publică, astăzi 6 Februarie 1948, în Palatul Justiției din București.-

ss. M. Popovici
ss. V. Istrățescu,
ss. Gh. Donea.

Grefier, ss. Alex. Ochea.

Conf. originala

J. N. Iovan

Ponchetul Curtii Pece.

Emis mandate de arestare următorilor reușotii:

- 1 - Mircea Căucicor - mand. nr 19651 - 19.667/948.
- 2 - Grigore Georgescu -
- 3 - Ion Dichitru -
- 4 - Ion Mariom -
- 5 - Mircea Dulcănescu
- 6 - Alex. Marcu
- 7 - Gheorghe Zăvescu
- 8 - Stăruț Ghiță -
- 9 - Ion Al. Petrescu
- 10 - Victor Glică
- 11 - Nicolae Iovă -
- 12 - Ion D. Zăvescu -
- 13 - Gheorghe Nette -
- 14 - Petre Striharu
- 15 - Ion Arhore
- 16 - Omid Vlădescu
- 17 - Const. St. Constantin

St. 350 - 365
948.

Sec. dot. St. Ios Seces nr 750/948
sect. 3 Alh.

Procuror Șef -

